

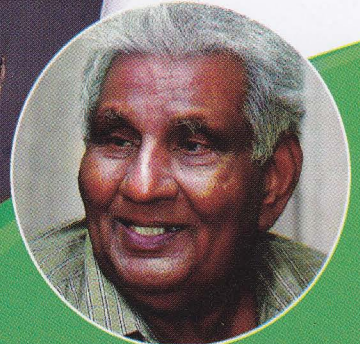
கொடிநீலி

33

ஜூலை
இதழ்
2011

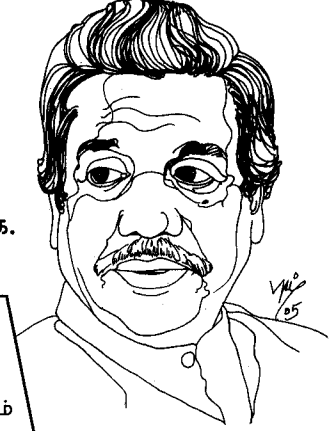
உதயானலுக்கு கௌரவம்...

பேராசிரியர்
கா. சிவத்தம்பி



கொழுந்து 33

ஆசிரியர் - அந்தனி ஜீவா
57, மகிந்த பிளேஸ், கொழும்பு 06, இலங்கை.
0776612315, kolundu@gmail.com



பேராசானும் மலையகமும்...

பேராசான் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி இன்று நம் மிடையே இல்லை. பேராசானின் மறைவு தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு பேரிழப்பாகும்.

பேராசானின் ஆய்வுத்திறனை அலைகடலுக்கு அப்பால் உள்ள அறிஞர்கள் பெரிதும் மதித்தனர்.

தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் பேராசானின் ஆய்வு முயற்சிகளை வரவேற்றன. அவரது ஆளுமையை பெரிதும் மதித்து அவரை தங்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் வருகை தரும் பேராசிரியர்கள் கௌரவம் செய்தார்கள்.

இலங்கையில் தமிழ் நாட்டில் இருந்து புலம் பெயர்ந்து வந்து குடியேறிய இந்திய வம்சாவளியினரின் கல்வி, கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் பேராசிரியர் அதிகம் அக்கறை காட்டினார்.

மலையகத்தில் மூன்று நாட்கள் நடைபெற்ற மலையக தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு ஆலோசனை வழங்கி ஆய்வுகளுக்கு உரிய தலைப்புகளை வழங்கி மாநாடு வெற்றிபெற முன்னின்று செயற்பட்டார்.

மலையகத்திற்கு ஒரு தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தேவை என்பதை தன் இறுதிக்காலத்தில் வலியுறுத்தி வந்தார்.

பேராசானின் செயற்பாட்டை மலையகம் என்றும் நினைவு கூறும்.

விடை
50 ரூபாய்

ஒலித்தது.

இவற்றைத் தொடர்ந்து, நாடகாசிரியர்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களை வெளிப்படையாகத் தாக்குவதை சட்டவிரோதமாக்கும் 1876ஆம் ஆண்டின் நாடக அரங்காற்றுகைச் சட்டம் (Dramatic Performance Act of 1876) அவசர அவசரமாக அமுலாக்கப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான நாடக மேடையேற்றங்களைத் தடைசெய்து சட்டமியற்றி அறுபது ஆண்டுகளின் பின், தேயிலைத் தோட்டங்களிலிருந்து எதிர்க்குரல் எழுப்பும் புரட்சிகர நாடகாசிரியராக நடேசய்யரை 1930களில் காண்கிறோம்.

1937ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் வெளியான இந்தியத் தொழிலாளர் அந்தர்பிழைப்பு நாடகம்; என்ற நாடகநூலின் முன்னுரையில் நடேசய்யர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார். இந்தியாவும்சரி, இலங்கை, மலாய் நாடுகளும்சரி, பிரிட்டிஷ் முதலாளிகளுடைய செளகரியத்திற்காக ஆட்சி செய்யப்படுகிறதுதென்பது மிகையாகாது. இலங்கை, மலாய் நாடுகளிலுள்ள நிலங்களை இந்தியத் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு பண்படுத்தி இரு நாட்டவருக்குமில்லாமல் 6000 மைல்களுக்கப் பாலுள்ள ஓர் நாட்டிற்கு கொண்டு போகப்படுகிறது என்பது உண்மை. இந்நாடுகளில் இருந்துவரும் அரசியல்முறை காரணமாக ஐரோப்பிய வர்க்கத்திற்கு விரோதமாகச் செய்யப்படும் எவ்விதக் கிளர்ச்சியும் பலனற்றதாகப் போய்விடும். ஆகவே, அந்நியநாடு சென்றுள்ள இந்தியர்கள் சார்பாக இதுவரை இந்தியத் தலைவர்களால் செய்யப்பட்ட கிளர்ச்சிகளெல்லாம் பலனற்றவையாயின என்பது வெளிப்படலாம்.

ஆகவே, இந்தியத் தொழிலாளர்கள் பிறநாடுகளில் அவைநடைபயாதிருக்க வேண்டுமானால், அவர்களுடைய கேவலமான நிலையை அவர்களும் தென்னிந்தியாவில் உள்ள அவர்களது உறவினர்களும், உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் அறியக்கூடியதாயிருக்கவேண்டும். தென்னிந்தியாவிலுள்ள கிராமவாசிகள் தங்களுடைய உறவினர்கள் அந்நியநாடுகளில் கண்

டுள்ள வாழ்க்கையை எவ்விதம் மென்மேலும் விருத்தி செய்து கொள்ளலாம் என்பதையும் அறியக்கூடியவிதமாய், பிரசாரம் செய்யவேண்டியது அவசியமாய் விட்டது.

அரை நூற்றாண்டிற்கு முன்னால், சேர்.ரிச் சாட் டெம்பன் நாடகமேடையேற்றங்கள் ஏனைய சாதனங்களை விட பிரிட்டிஷ் நலன்களுக்கு எவ்வளவு அபாயமானது என்று அச்சமுற்றாரோ, அந்த அளவு நாடகமேடையேற்றத்தின் வீரியத்தை உணர்ந்தவராக நடேசய்யர் பேசுகிறார்.

இந்த நாடக முன்னுரைக் குறிப்பில் நடேசய்யர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

பொதுசனங்களுடைய உணர்ச்சியைக் கிளப்ப மூலக்கைச் சாதனங்களுண்டு. பிரசாரங்கள் மூலம் உண்டாக்குவது முதலாவது. பத்திரிகைகளும், புஸ்தகங்களும். வேறு பிரசாரங்களும் ஒருவாறு பலங்கொடுக்கும் எனினும், போதிய அளவு கொடுக்கும் என எண்ண இடமில்லை. நமது நாட்டின் எழுதப்படக்கூடிய தெரிந்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிகச் சொற்பம். இனாமாய்த் துண்டுப் பிரசாரம் வெளியிட்டுப் பரப்புவதற்காகச் செலவாகும் தொகைக்குத் தக்க பலன் கிடைக்குமென்பதே சந்தேகம்.

பிரசாரங்களைவிட பிரசவ் கங்கள் அதிக உணர்ச்சியை உண்டாக்குமெனினும், அதுவும் போதிய பலனைக்கொடுக்கும் என்று எண்ண இடமில்லை.

பிரசவ் கங்கள் மூலம் அறிவைப்பரப்புவது இரண்டாவது ஆகும். பிரசாரங்களைவிட பிரசவ் கங்கள் அதிக உணர்ச்சியை உண்டாக்குமெனினும், அதுவும் போதிய பலனைக்கொடுக்கும் என்று எண்ண இடமில்லை. மூன்றாவதாக, நமக்குள்ள சாதனங்கள் நாடகம் மூலம் ஆகும். நமது நாட்டில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், கோவில் திருவிழாக் காலங்களில் பள்ளு பாடிக்காப்புக் கட்டுவது என்ற புராதன வழக்கம் இன்றும் இருந்து வருகிறது. பூர்வீகமுறைப்படி பள்ளு

நாடகம் நடத்தப்படாவிட்டாலும், அந்தப் பெயர் கொண்டு, ஏதோ ஒரு பாட்டையப்படிக்காரியங்கள் முடிக்கும் வழக்கமிருக்கிறது. அவ்வித சந்தர்ப்பங்களில், பிற நாடுகளுக்குச் சென்றவர்களின் பரிதாப நிலையை உள்ளது உள்ளபடி காட்டக் கூடிய முறையில் நாடகங்கள் நடத்துக்காட்டு ஏற நாடுகள் செய்யப்படுவதுடன், அவர்களுடைய செல்வநிலைமையை உயர்த்துவதற்கான காரியங்களும் கைக்கொள்ளப்படுமானால் இந்தியக் கிராமவாசிகள் சீக்கிரம் விருத்தியடைவார்கள் என்பது திண்ணம்.

அவுரித்தோட்டத் துரைமாரின் நிலைக் கண்ணாடி; நாடகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்ததற்காக குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நீதிமன்றத்தில் தன் வாதத்தை வலியுறுத்திய கிறிஸ்தவப் பாதிரியாரான ஜேம்ஸ் லோங், இந்துக்களைப் பொறுத்த வரையில் நாடகமானது தங்கள் சமூகத்தின் சில நிலைமைகள், நடைமுறைகள், வழக்காறுகள் என்பனவற்றை விபரிப்பதற்கு அவர்களுக்குகந்த சாதனமாகத் திகழ்கிறது; என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நோக்குவது பொருந்தும்.

கல்வி அறிவு குறைந்த தோட்டத்தொழிலாளர்களை அரசியல்மயப்படுத்துவதற்குரிய சாதனங்கள் குறித்து நடேசய்யர் மிகத்தெளிவான பார்வையைக் கொண்டிருப்பதை நாம் இங்கு அறியமுடிகிறது. அவர்களின் சமூகநிலையை அவர்களுக்கு எடுத்து விளக்கி, விடுதலைக்கான வழிவகைகளை விபரித்து அவர்களைச் செயலூக்கம் கொண்டவர்களாக்கமுடியும் என்ற பெரும் நம்பிக்கை கொண்டவராக நடேசய்யா திகழ்ந்திருக்கிறார்.

1933இல் கொழும்பில் தமிழ் அமெச்சூஉ நாடக மன்றம் அமைக்கப்பட்டு, ஆங்கிலம் கற்ற அரசாங்க ஊழியர்கள் பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின் நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றிக் கொண்டிருந்த காலம் அது. நாடகம் சமூகத்தின் உயர்மட்ட மக்களுக்கான பொழுதுபோக்கு நிகழ்வாகக் கருதப்பட்டிருந்தது. வேடிக்கைப் பியரின் ஆங்கில நாடகங்களைத் தழுவி எழுதப்பட்ட

விருந்தன. புராண, இதிகாசக் கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட நாடக மேடையேற்றங்களே முக்கிய போக்காக அமைந்திருந்தன.

1927இல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கதிர்காமர் கனகசபை இயற்றிய நற்குணன்; 1928இல் வித்வான் க.இராமலிங்கம் இயற்றிய நமசிவாயம் அல்லை நான் யார்? 1936இல் நவாலியூர் க.சோமசுந்தரப்புவர் இயற்றிய உயிரிளங்குமரன்; 1973இல் ச.செல்வநாயகம் எழுதிய சாமளா அல்லை இன்பத்தில் துன்பம்; ஆகிய நாடக எழுத்து முயற்சிகள் அன்றைய நாடக போக்கினை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன.

அன்றாடம் உழைத்து அல்லலும் விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், சுரண்டப்படுவோரின் பிரச்சினைகளுக்கும் இந்த நாடகங்களுக்கும் துளிகூட சம்பந்தமில்லை. நாடகங்கள் இயற்றியவர்கள் தமது சைவசிந்தாந்த அறிவினையும் பாபுணையம் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்தும் கருவியாக நாடகங்களைக் கருதியிருந்த நிலையில், தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அந்தர்பிழைப்பு வாழ்க்கையை அவர்களின் பேச்சுமொழியில் நாடகமாக்கிய நடேசய்யர் வகுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலை நாடக அரங்கிற்கு எடுத்துச் செல்ல முனைந்த புரட்சிக்காரராகவே தென்படுகிறார்.

இந்நாடகத்தில் உள்ள பாடல்கள் சந்தச்சரபம் உடுமலை, முத்துசாமிக் கவிராயர் அவர்களின் மாணவியும், ஆசிரியரின் பெண்சாதியுமான ஸ்ரீமதி, கோ.ந.மீனாட்சியம்மாளால் இயற்றப் பெற்றவை; என்ற குறிப்பு நூலில் காணப்படுகிறது. உடுமலை முத்துசாமிக்கவிராயர் தேசியக்கவியாகத் திகழ்ந்து அக்கால கட்டத்தில் மேடையேறிய நாடகங்களுக்கான இசைப்பாடல்களை இயற்றிய புகழ் பெற்றவராவார். புகழ்மிக்க பழனி தண்டபாணிப்பிள்ளையிடம் பயின்று பின்னாளில் தமிழ்நாட்டின் நாடகச் சிற்பிகளாகப் பிரபலம் பெற்ற சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், முத்துசாமிக்கவிராயர் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவார். உடுமலை நாராயண கவி தனது ஆரம்பக் கல்வியை நான்காம் வகுப்போடு முடித்தபின், அவருக்குக் குருவாக இருந்தவர்

தலைவர் சத்தியமூஉத்தி சென்னையில் ஒத் துழையாமைப் போராட்டத்தில் இறங்கியபோது, அவருக்கு ஆதரவாக நடிக்கும் தேசபக்தருமான எம்.எம்.சிதம்பரநாதன் நாடகங்களை மேடையேற்றி, நாடக வசூலை போராட்டநிதிக்கு வழங்கும் பணியில் உழைத்தவர் உடுமலை முத்து சாமிக்கவிராயராவார்.

இத்தகைய ஆளுமை மிகுந்த சந்தச்சரபம் உடுமலை முத்துசாமிக்கவிராயரின் மாணவியாக இருந்த மீனாட்சியம்மாள் கவிராயரின் தேசபக்தியினாலும் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டிருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. மீனாட்சி அம்மாளின் பாடல்களில் வெள்ளை ஆதிக்கம், சுரண்டல் என்பனவற்றிற்கு எதிரான கருத்துகள் தீப்பொறிகளாக சிதறுவதில் ஆச்சரியப்பட எதுவுமில்லை. கீர்த்தனைகளாகவும், ஏனைய சிறு நாடகப் பாடல்களாகவும் மீனாட்சி அம்மாளின் கம்பது பாடல்களை இந்த 130 பக்க நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

பாமரமக்களும் விளங்கும் மொழியிலும்,

இசைப்பாடலிலும் அரசியல் நாடகமாக உருப் பெற்றுள்ள இந்தியத் தொழிலாளர் அந் த ர ப் பி லை ப் பு நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டதற்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் தென்படவில்லை. ஆனால், நாடக இலக்கிய வரலாற்றில் இந்நாடகம் தனி அந்தஸ்தினைக் கோரி நிற்கிறது.

இந்த நாடகத்திற்கு நடேசய்யா எழுதியிருக்கும் முகவுரை இலங்கையின் வாழும் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை பற்றிய அரசியல் பிரகடனமாகும். இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வரும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ஆசை வார்த்தை காட்டி, ஏமாற்றப்பட்டுக் கடத்தப்பட்டு வருபவர்கள் தானே தவிர, தமது சுயவிருப்பின் தெரிவில் வருபவர்கள் அல்ல என்பதை நடேசய்யர் இந்நாடக நூலில் ஆணித்தரமாக வலியுறுத்துகிறார். இந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ஏமாற்றப்பட்டு, வஞ்சிக்கப்பட்டவர்கள் என்பது தான் நடேசய்யர் இந்நூலில் உணர்த்த விரும்பும் உண்மையாகும்.



தமிழ்நாட்டில் புதுக்கோட்டையில் "ஞானாலயம்" நூலகத்தில் சங்க இலக்கியங்கள் முதல், தமிழில் வெளிவந்துள்ள வாழ்க்கை வரலாற்றுப் புத்தகங்கள், மொழி பெயர்ப்பு நூல்கள், நாவல்கள், சிறுகதைகள், சித்த வைத்திய நூல்கள், சட்ட விதிகள் நுணுக்கங்கள் பற்றிய நூல்கள், பைபிள் மொழி பெயர்ப்புகளோடு, பைபிளைப் பற்றிய நூல்கள், இதயம் குறித்து வெளிவந்துள்ள நூல்கள், காகி தத் துணியில் ஒரு பக்கத்தில் வண்ணப்பட விளக்கங்களும் எதிர்ப்பக்கத்தில் சுலோகமுடன் நேர்த்தி யாக அச்சிடப்பட்ட பகவத்கீதை ஆகிய நூல்களும்

தோடித் தெரிந்தவை!

மகாத்மா காந்தியைப் பற்றி இந்திய அரசின் பதிப்புத்துறை வெளியிட்ட 55,000 பக்கங்கள் கொண்ட 100 தொகுதிகளும் இந்நூலகத்தில் உள்ளன.

இந்நூலகத்திற்கு வரும் ஆராய்ச்சியாளர்கள், தங்கியப் படிப்பதற்கு நவீன வசதிகள் கொண்ட இரண்டு அறைகள் மேல்மாடியில் கட்டப்பட்டுள்ளன.

அறிவுலகம் படைக்கத் தன்னலமின்றித் தொண்டாற்றிவரும் திருவாளர் பா.கிருஷ்ணமூர்த்தி திருவாட்டடி டோரதி இணையரை வாழ்த்துவதோடு, அவர்களின் தொண்டறத்தில் நாமும் பங்கேற்கலாம்.

பா.கிருஷ்ணமூர்த்தி -
டோரதி 6, பழனியப்பா நகர்,
திருக்கோகர்ணம் (அஞ்சல்),
புதுக்கோட்டை மாவட்டம் -
622 002.
தொ.பே. 04322-221059



பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியிட்டாளர்கள்...

தலைமை

இல. 340, 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை.

தொ.பே. - 2422321, தொ.நகல் - 2337313

மின்னஞ்சல் - pbdho@sitnet.lk

கிளை:

இல. 309 -2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு - 06, இலங்கை.
தொ.பே. - 4 515775, 2504266.

இல. 4அ, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

UNI Lanka's

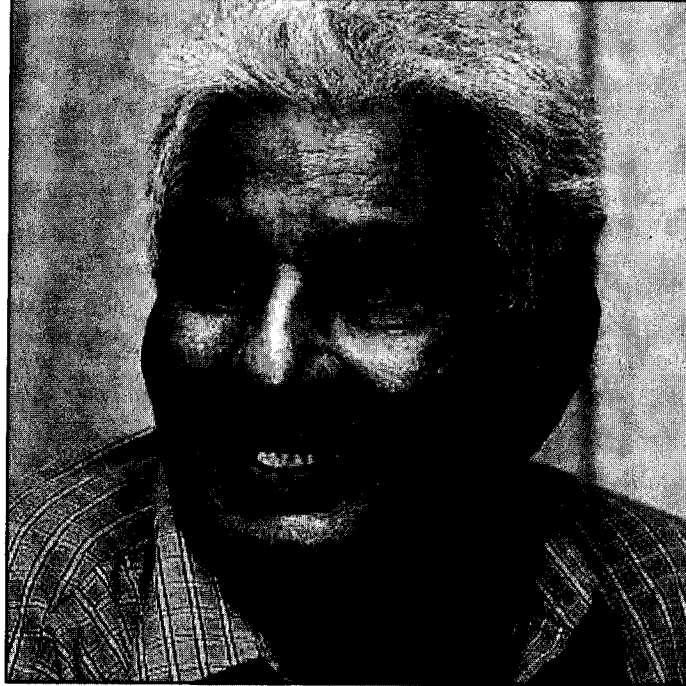
#32, St Anthony's Mawatha, Colombo 13
Sri Lanka. 0114 614438, 0115 5665214
e-mail : balendra_co13@yahoo.com

யுனிலங்காஸ் வாக்கிய பஞ்சாங்க நாட்காட்டி தயாரிப்பாளர்கள்

- * Graphics Designing
- * Sinhala, Tamil & English
- * Computer Type Setting
- * Print & Production
- * Offset Printing
- * Screen Printing
- * Education Publishers

பேராசிரியர்

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களுக்கு கண்ணீர் அஞ்சலி



இந்தப் பக்கத்தை வழங்கியவர்
அ.முத்தப்பன் செட்டியார்
தலைவர் – இலங்கை இந்திய வம்சாவளி மக்கள் முன்னணி



ரேடியோவில் இடைவேளை
முடிந்து அடுத்த நிகழ்ச்சிக்கான
அறிவிப்பு கூறப் பட்டுக்
கொண்டிருந்தது. அடுத்த வீட்டி
லிருந்த 'கந்தா!' என்று குரல்
கொடுத்தான் முத்து. வாய்ச்
சோற்றோடு இருந்த கந்தையா
சரமாக விழுங்கிவிட்டு வாசலைப்
பார்த்து உரத்த தொனியில் என்ன

வதைக் கவனித்த கந்தையாவின்
தகப்பன் வேலு 'என்னது' என்றான்.

'சந்திரனுக்கு கப்பல்லே மூணுபேரு
போகப்போறாங்க அதைப் புத்தி ரேடியோ
விலே சொல்லாங்களாம்.

'சந்திரனுக்கா?'

'ம்'

வேலு சிரித்துக் கொண்டான்.

கந்தையா கையைக் கழுவி ஈரத்தை

நிலவைப் பிழித்து...

என்றான். 'நேரம் சரி! சுருக்கா வா'

சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த சோற்றை
அப்படியே வைத்து விட்டு அவன் எழும்பு

வேஷ்டியில் துடைத்தவாறு டிரங்குப் பெட்டி
மீது கிடந்த தினசரி ஒன்றை எடுத்துக்
கொண்டு அடுத்த வீட்டுக்குப் போனான்.

'எங்கே போறானாம்?' என்றாள் அவனுடைய தாய்.

ஏளனத்தோடு சிரித்தவாறு 'மனுசன் சந்திரலோகத்துக்குப் போறானாம் அதை ரேடியோவிலே கேட்க இவன் அடுத்த காம் பிராவுக்குப் போறான்' என்றான் வேலு. அவன் சொன்ன விதத்தை அனுபவித்தோ அன்றி மனிதர்களின் 'அகலக் காலை' நினைத்தோ, அவளும் சிரித்துக் கொண்டாள். தொடர்ந்து 'மலையிலேயும் அப்படித்தான் பேச்சாகக் கெடந்துச்ச... ஆமா நெசமாப் போக முடியுமா?' என்றான்.

'நீ ஒண்ணு! மானத்தைப் பொத்துக்கிட்டு மேலே போயி சந்திரலோகத்திலே ஏறங்கிற துன்னா என்ன வேசா? பேசறாங்க பேச்சு'

'அதானா'

'புராணத்தில் தான் எல்லாம் சொல்லி வச்சுட்டாங்களே? கடுமையான தபசு பண்ணித்தான் இந்திரலோகம், சந்திரலோகம் எல்லாம் போகலாம். இவன் பன்றி எறைச்சி திங்கிற பய... இவனுக்கு எல்லாம் போக முடியுமா?'

'என்னமோ நான் என்ன கண்டேன்? தோட்டம் புரா 'கொல்' லுன்னு இதான் பேச்சா இருக்கு...'

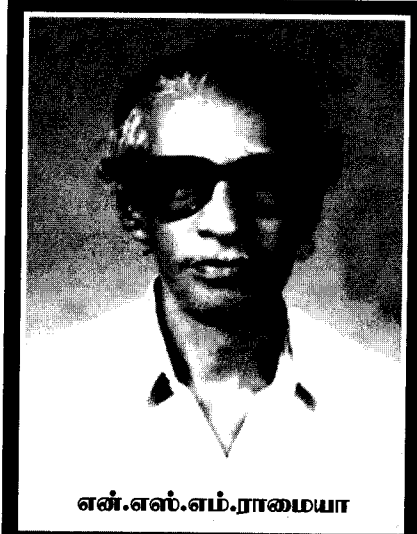
அடுத்த வீட்டில் ரேடியோவிலிருந்து விதவிதமான சப்தங்களோடு 'வாய்ஸ் ஆப் அமெரிக்கா'வின் அஞ்சலும் சமகால மொழி பெயர்ப்பும் ஒலிபரப்பாகத் துவங்கின.

கந்தையாவும் முத்தம்மாவும் அன்றைய தினசரி பேப்பரை விரித்து வைத்துக் கொண்டு அதிலிருந்து விண்கலம் ஆகிய வற்றின் படங்களைப் பார்த்தவாறு கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

வானொலி அறிவிப்பாளர் பெருமிதம் கலந்த தொனியில் விளக்கமாகச் சொல்லிக்

கொண்டிருந்த விஞ்ஞான விளக்கங்கள் எல்லாம் பரிபூரணமாக புரியாவிட்டாலும் புரிவது போன்ற உணர்வும் அதே சமயத்தில் அதிக ஆர்வத்தையும் தந்து கொண்டிருந்தது. 'சந்திரனுக்கு போய்விடுவாங்களா?' என்றான் கந்தையா.

அவனுக்குச் சந்தேகமாக இருந்தது.



என்.எஸ்.எம்.ராமையா

இந்த சிறுகதையை தந்துதவிய 'சுவைத்திரள்' ஆசிரியர் தர்மகுலசிங்கத்திற்கு நன்றி. இந்த நிலவைத் தேடி சிறுகதை சிரித்திரனில் இடம் பெற்றது.

முத்து சிரித்தான். 'போய்டு வாங்களா இல்லையாங்கிறது என் பிரார்த்தனை. அப்படியே போக முடியாட்டியும் இந்த மூணு பேரும் நல்ல சொகத்தோட பூமிக்குத் திரும்பிட்டு அது போதும்.'

'ஆமாப்பா! பாவம்' என்றான் கந்தையா' என்ன துணிச்சல் என்ன சாகசம்! நமக்கு இந்த சவுக்கு மரத்திலே முப்பது நாப்பது அடி

ஏறவேகை காலு ஆடிப்போகுது'....

வாசலில் காலடிச் சத்தம் கேட்டது. இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். வேலு நுழைந்து கொண்டிருந்தான், அவனை கண்டதும் கையிலிருந்து பீடியை காலுக்குள் போட்டு பாதத்தில் நசுக்கினான் கந்தையா.

'என்ன சொல்லுது ரேடியோ?' என்ற வாறு வேலு அங்கு கிடந்த கட்டிலில் அமர்ந்தான். 'இன்னம் கொஞ்ச நேரத்துலே ரொக்கட்டு பயணம் வச்சுடுமாம் இப்பச் சொன்னாங்க' என்றான் முத்து.

இன்னைக்கே போய்டுவாங்களா?'

'இல்லே மூணு நாள் கழிச்சாவது போய்டுவாங்களா? என்று வேலு கேட்டபோது தான் அவனது நையாண்டி 'சுருக்கென்று பட்டது முத்துவுக்கு, கந்தையாவைப் பார்த்தான். தகப்பன் பக்கம் முதுகைக் காட்டிக் கொண்டிருந்த கந்தையா கண்ணைச் சிமிட்டினான் கிழடுகள்! விட்டுத் தள்ளு...'

வானொலியில் விண்கலம் புறப்படும் வர்ணனை ஆரம்பமாயிற்று, 'ரொக்கட் பயணம் வச்சுட்டுது....' என்றான் முத்து. 'அந்தா... சத்தம் கேட்குது....' வானிலை கோளாறு காரணமாக எழும்பிய சப்தத்தை அவர்கள் ரசித்துக் கேட்டார்கள்!

பரம ஞானியைப் போல வேலு கண்களை மூடிக்கொண்டு சப்தத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். முகத்தில் ஏளனப் புன்னகை மாறாமல் இருந்தது. வானொலி அறிவிப்பாளர் பரபரப்பான குரலில் 'இதோ விண்கலம் புறப்படத் தயாராகிறது எல்லாம் சரியாக இருப்பதாக விண்வெளி வீரர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள். இன்னும் பத்து வினாடிகளில் விண்கலம் புறப்படும். அதற்கான சமிக்ஞைகள் கட்டளை இடப்படுகின்றன என்று கூறிக்கொண்டிருந்த போது முத்து

வும் கந்தையாவும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து வெட்கத்துடன் சிரித்துக் கொண்டனர். 'இன்னம் போகவே இப்பத்தான் போகப் போகுது என்றான் கந்தையா.

வானொலியில் ஆங்கிலத்தில் தலை கீழாக எண்களை எண்ணப்படும் குரல் கேட்டது. 'டென் டைன்... எய்ட்... ஸெவன்...' என்று வந்து 'ஸீரோ' என்று சிரித்த போது சிம்ம கர்ஜனையாக உறுமல் ஒலியோடு விண்ணும் புறப்பட்டு விட்டதாக வானொலி அறிவிப்பாளர் அறிவித்தார்.

வேலுவுக்கு இடப்பக்கத்திலிருந்து பல்லி ஒன்று 'கிச்சு சென்று ஒலி கொடுத்தது. உம் வந்த திக்கைப் பார்த்து உதடோடு உதடடைப் பிதுக்கிக் கொண்டு தலையை ஆட்டிக் கொண்டான் வேலு. 'ரொக்கட்டு கெளம்பிட்டுது என்றான் முத்து. 'அட்டா இரு தம்பி! இவனாவது பரலோகம் போறதாவது! என்னமோ ஏரோப் பிளான் மாதிரி ஒரு மிஸினிலே போறான். இதுலபோய் கொஞ்ச நேரம் விட்டு 'ஆத்தாடி'ன்னு கீழே விழுவான் பாரு....' என்றவாறு வேலு எழும்பினான். மேலே நோக்கிப் பின்னால் கந்தையாவும் முத்துவும் தலையில் அடித்துக் கொண்டனர்.

21-07-1969

வேலு நாட்டுப் பக்கம் போய் விட்டுத் திரும்பியிருந்த கண்கள் ஜில்லென்று சிவந்தன. உடல் காற்றுப் போல ஏகி அசதி அமுக்கிக் கொண்டிருந்தது. சம்பளத் தினத்தன்று செலவு பார்க்கும் போது உயிரைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும் போல இருப்பது வழக்கென்றாலும் இந்த 'மாழல் வாங்குவதில்லை: சாப்பிட்டு முடித்து திண்ணையில் படுக்கை விரித்து உடலைக் கிடத்தாது பக்கத்து வீட்டில் சாலி அதிகமாகக் கேட்டு இன்று ரேடியோ கேட்பதற்கு நிறையக்

லாக இருந்ததால் 'என்ன பைத்தியாரத் தனம்! நடக்க முடியாத விசயத்தைப் புடிச் சிக்கிட்டு இதுகள்தான் சுவைத்துக்' என்று எண்ணியவாறு எழுப்பினான். அடுத்த வீட்டுப்பக்கம் போய் எட்டிப் பார்த்தான். அதே லயத்தைச் சேர்ந்த இரண்டொரு வாலிபர் களுடன் தன்னைப்போல இரண்டு மூன்று கிழட்டுக் கட்டைகளையும் பார்த்த போது அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

அவனும் உள்ளே நுழைந்தான்.

வாங்க... வாங்க...' என்று முதியவர்கள் அவனை வரவேற்றார்கள்.

'என்ன ரேடியோ கேக்கவா?'

'ஆமாங்க என்னமோ ஊரு. ஒலகம் பூரா 'டும்மு டும்மு' என்று இருக்கே... மனுசன் சந்திர லோகத்துக்கு போறானாம்...' என்றான் மாணிக்கம் என்ற கிழவன்.

'ஆங்' கிழிச்சான்!... அவன் சொல் றானது நீங்களும் ரேடியோ கேக்க வந்துட் டீங்க...' என்றான் வேலு முத்து கந்தையா வைப் பார்த்து 'ஆரம்பிச்சுட்டுது!' என்றான் மெல்லிய குரலில்.

கல்யாணவீடு மாதிரி கீழே பாய் விரிக்கப் பட்டிருந்தது. வேலு உட்கார்ந்து கொண் டான்.

'என் ஆயுசுக்கு இந்த மாதிரி விசய மெல்லாம் இப்பத்தான்' கேள்விப் படறேன்' என்றான் மாணிக்கம் அவனுக்கு புருவங் கள் மீசை எல்லாம் சம்பூர்ணமான நரை

'இதெல் லாம் நல் லதுக் கன் னா நெனைக்கிறீங்க... ஒலகம் அழியறதுக்கு' என்றான் வேலு. தொடர்ந்து 'வெளியே போயி கொஞ்சம் எட்டிப் பாருங்க. மோர்ப் பாணையிலே கெடக்கிற மெதப்பு மாதிரி இருக்கு நெலா அதுலே போயி இவன் நாத்தம் புடிச்ச காலை வைக்கப் போறேன்னு

சொல்றானே... இவனாலே முடியுமா... திமிருல்ல இது...."

'அதுவும் நம்ம பூலோகம் மாதிரிதான் இருக்குன்னுல்ல சொல்றாங்க'

யாரு பார்த்தாங்களாம்? அதெல்லாம் சும்மா! ஒரு யுகம். முப்பத்து முக்கோடி தேவ ருங்க இருக்கிற எடம் என்ன கல்லும் மண்ணுமாவா இருக்கும்?'

மாணிக்கம் ரொம்பவும் விரசமான நகைச் சுவையைக் கேட்டது போல கண்

**முத்து எழும்பி பரமீது
கையால் துழாவி
தயாராய் தொங்கி
வைத்திருந்த பட்டால்
கட்டு ஒன்றை எடுத்துப்
பிரித்தான். விண்வெளி
வீரர்கள் இருவரும்
நலமாக நிலாத்தரையில்
இறங்கிவிட்டார்கள்**

களைக் சுருக்கிக் கொண்டு சிரித்தான். தெரி யாத ஒன்றைப் பற்றி மிகத் தாராளமாகவும் மதிப்புக் கொடுத்தும் பண்ணிய இம்மாதிரிக் கற்பனைகளை அவனும் நம்பியதுண்டு தன் வீட்டுச் சிறகுகளுக்குச் சொன்னது முண்டு. ஆனால் இப்போது அந்தச் சிறகுகள் தான் பேப்பரைப் பார்த்து என்னென் னவோ சொல்கின்றன!

முத்து அவசரமாகக் கையை ஆட்டி னான். 'கொஞ்சம் பொறுங்க என்னமோ

அறிவித்தல் போகுது' என்றான். 'வா னெ லி அறி வி ப் பா ள ர்' விண்கலத்திலிருந்து 'ஈகிள்' பிரியப் போகும் விஷயத்தை அறிவித்து விட்டு 'இன்னும் சில மணி நேரங்களில் மனி தன் சந்திரனில் இறங்கும் அந்த மகத்தான சம்பவம் நடைபெற இருக்கிறது. எல்லாம் சரியாக நடைபெற்றால் இந்த சாதனை மனிதகுல வரலாற்றில் ஓர் இணையற்ற சாதனையாக இருக்கும் என்று பிரகடனம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்.

'ம் க்கும்' என்று முனகிக் கொண்டான் வேலு' எல்லாம் சரியா நடந்தாத்தானே? பய மகன்க ஆடி மாசத்திலேயல்ல புறப்பட்டி ருக்கான் நாமல்லாம் அறிஞ்ச தெரிஞ்ச ஆடியிலே ஒரு காரியம் துவங்குவோமா?' என்றான்.

நாமதான் அதல்லாம் பார்க்கிறோம் வெள்ளைக்காரனுக்கு ஆடியாவது ஆவணி யாவது!

முத்துவுக்கு ரொம்ப நேரமாகவே எரிச் சல் குறிப்பாக வேலு மீது 'அது தெரியல்ல! பேசாமே ரேடியோவைக் கேளுங்க அவ னெல்லாம் என்ன கொஞ்சப்படிப்பா படிச் சிட்டு இதையெல்லாம் செய்றான்?' என் றான்.

கிழவர்கள் மௌனமாயினர் முத்து 'சள' ளென்று விழுந்தது வேலுவுக்கு என்னபோ போலிருந்தது மெள்ள எழுப்பினான்.

'என்ன எழுப்பிட்டீங்க... ராவு மூணு மணி வரைக்கும் சொல்றானுகளாம்' என் றான் மாணிக்கம்.

'இதைப் போயி என்னங்க கேக்கிறது... பாவம் அவன்க மூணு பேரும் அநியாயமா சாகப் போறாங்க அந்த லோகத்துலே போயி ஏறங்க முடியுமனா நெனைக்கிறீங்க' தீஞ்சு

வாறு வேலு வாசலை நோக்கி நடந்தான்.

அவன் தலை மறைந்தது 'அமெரிக்கக் காரன் சந்திரனிலே போய் ஏறங்கினா இவருக்கு என்ன கொறைஞ்சு போகுது ஏம்ப்பா!... கந்தையா...' என்றான் முத்து. கந் தையா வாசபுறம் பார்த்துவிட்டு 'இவர் பாட் டன் வீட்டு சொத்துல்ல இருக்காதா பின்னே?' என்றான் எல்லோரும் சிரித்தார்கள்.

நேரம் செல்லச்செல்ல பரப்பில் 'கூடு' பிடிக்கத் துவங்கியது. மிகவும் பரபரப்பான குரலில் கடந்த நான்கு நாட்களாக உலகம் பூராவும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த தருணம் வந்துவிட்டது என்று ஒலி பரப்பாளர் தொடர்ந்து விண்கலத்திலிருந்து பிரிந்த 'ஈகிள்' இப்போது நிலா தரையை நோக்கி இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உங் கள் வீட்டில் உறங்கிக் கொண்டிருப்பவர் களை எழுப்பிச் சொல்லுங்கள் என்று உற் சாகமாகக் கூறினான் மாணிக்கம். எழுப்பி வாசலருகிருந்து நின்று அந்த வீட்டுத் திண் ணைக்கும் அடுத்த வீட்டுத் திண்ணைக்கும் மத்தியில் பலகையால் தடுப்பு எழுப்பியிருந் தால் கூரையைப் பார்த்தவாறு அண்ணே... வேலண்ணே...'

'என்னாங்க'

'தூக்கமா?'

'இல்லே முழிச்சிக்கிட்டு தான் இருக் கேன்.

வாங்க கப்பல் ஏறங்கத் தொவங்கிட்டு தாம்....'

'இல்லே நீங்க கேளுங்க உனக்குத்தான் இங்கே நல்லா இருக்குதே' மாணிக்கம் உள்ளே வந்தான்.

ரேடியோவில் இரண்டு மூன்று குரல்கள் பதட்டமும் பரபரப்புமாகக் கேட்கத் துவங்

'இதோ சந்திரத் தரை தனக்குத் தெளிவாக நீல் ஆம்ஸ்ரோங்க் கூறுகிறார்...'

முத்து எழும்பி பரன்மீது கையால் துழாவி தயாராய் தொங்கி வைத்திருந்த பட்டாஸ் கட்டு ஒன்றை எடுத்துப் பிரித்தான். விண்வெளி வீரர்கள் இருவரும் நலமாக நிலாத்தரையில் இறங்கிவிட்டார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டதும் வெளியே பட்டாஸ் சப்தம் பட்டதது.

அதிகாலைச் சுருக்கலும் பட்டாஸ் சத்தமும் தீபாவளியை ஞாபகமூட்டின.

'ரெண்டு பேரும் ஏறங்கிட்டனுங்களை! என்றான் மாணிக்கம்! அடுத்த வீட்டுக்கு அஞ்சல் செய்தான். 'சா. இப்பத்தானே இறங்கி இருக்கானு! என்ன நடக்கப் போகுதுன்னு பார்த்து விடுவோமே! ஆணா ஒண்ணு மாத்திரம் திட்டம் இவங்க மூணு பேரும் உசுரோட திரும்ப மாட்டானு. நீங்க வேணு முன்னா பாருங்க' என்றான்.

உள்ளே நுழைந்து கொண்டிருந்த முத்து நின்று அவன் சொல்வதைக் கேட்டு விட்டு, ஆமா! போகவே முடியாதுன்னு சொல்லிகிட்டு இருந்தீங்க இப்பபோய் ஏறங்கிட்டான். இப்பவர மாட்டான்னு... சொல்லீங்களுக்கும்? என்றான்.

அப்படியும் சில விசயம் இருக்காப்பா! வந்தா திரும்ப போக முடியாது. போனாலும் திரும்ப வர முடியாது. என்று அழுத்தமாகச் சொல்லி விட்டு என்ன நான் சொல்றது வெளங்குதா? என்றான்.

மாணிக்கம் 'கெக் கெக் கெக்கென்று சிரித்தபோது முத்துவக்க அசடு தட்டியது. 'சீ! உஊத்தைப் பேச்சு பேசறது!' என்ற மெல்ல? முனகி விட்டு உள்ளே நுழைந்தான்.

முத்து இன்னும் நிற்கிறான் என்ற நினைப்பில் 'என்னமோ போய்ட்டான்னு

சொல்லீங்க.... எப்படி வர்றானனு பார்ப்பம் வந்துட்டான்னா நான் என் ஒரு பக்கத்து மீசையை வழிச்சிக்கிறேன்' என்று வேலு கூளுத்தான்.

மாணிக்கம் அதை உள்ளே சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

ஜூலை 24, 1969

ரேடியோவில் முடிவுரை கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். விண்வெளி யாத்திரை சம்பந்தமான இந்த விசேஷ ஒலிபரப்பு இத்துடன் முடிவடைகின்றது. விண்வெளி ஷரர்கள் மூவரும் மனித குலத்தின் பிரதிநிதிகளாக சந்திர யாத்திரை செய்து சுருக்கமாகத் திரும்பி பசுபிக் சமுத்திரத்தில் வந்து இறங்கி விட்டார்கள் இவர்களது சாதனைக்கு உலகம் பூராவும் வாழ்த்துகள் வழங்கும் இவ்வேளையில் நாமும் நமது வாழ்த்துகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்' என்று கூறி அறிவிப்பாளர் ஒலிபரப்பை நிறுத்த முத்துவும் நீண்ட பெரு மூச்சோடு ரேடியோவை நிறுத்தினான்.

சிலைகளைப் போல ரேடியோவுக்கு முன்னால் அமர்ந்திருந்த அனைவரும் கனவிலிருந்து விழிப்பது போல உணர்வு பெற்றனர். வேலு பாயில் விரல்களால் தட்டியவாறு முகட்டைப் பார்த்த படி இருந்தான்.

இன்று மாணிக்கம் வரவில்லை. நல்ல தாய்ப் போயிற்று, இல்லாவிடில் 'என்னமோ சொன்னீங்களே...' என்று சிரித்துக் கொண்டே ஏதாவது சொல்லியிருப்பான். இருந்தது அத்தனையும் இளவட்டங்கள். ஒருவரும் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. ஆனால் அதுவே அவனைப் பார்த்து ரகசியமாய் சிரிப்பது போலிருந்தது.

வெளிறிய முகத்தோடு முத்துவைப் பார்த்து 'சாமீங்கிறோம்' பூதமங்கிறோம் எல்லாம் பொய்யாவுல்ல போச்சு! ●

லண்டனில்...

எழுத்தாற் தமிழ் நூற் சந்தையம் எழுத்தாளர் - வாசகர் சந்திப்பு நிகழ்வும்

அயோத்தி நூலக சேவைகள், அதன் ஸ்தாபகர், நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜா அவர்களின் முன்னெடுப்புடன் மேற்கொள்ளப்படும் புது முயற்சியாகவே ஈழத்துத் தமிழ் நூற் சந்தையம் எழுத்தாளர் - வாசகர் சந்திப்பு நிகழ்வும் அமைகின்றது.

செயல்திட்டமாகும்.

கூட்டுறவு முறையில் ஒரு விற்பனைச் சந்தையை லண்டனில் ஆண்டுக்கு இரு தடவையாவது மேற்கொள்வது என்பதே இத் திட்டமாகும். இது முழுமையான தொரு புத்தகச் சந்தையேயன்றி புத்தகக்

நூல் தேட்டம் செல்வராஜா

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆனைக்கோட்டையை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பன்முக ஆற்றல் கொண்ட லண்டனில் வாழும் நூலகர் என் செல்வராஜா இலங்கையில் வெளிவரும் தமிழ் நூல்களைப் பற்றிய விபரங்களைக் கொண்ட "நூல் தேட்டம்" என்ற தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டு வருகிறார். இதுவரை ஆறு தொகுதி கள் வெளிவந்துள்ளன. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஆயிரம் நூல்களைப் பற்றிய விபரங்கள் உள்ளது.



இலங்கை தமிழர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 323 நூல்களைப் பற்றிய தகவல்களைக் கொண்ட "நூல் தேட்டம்" என்ற பெயரில் ஆங்கில தொகுப்பு நூல் ஒன்றையும் வெளியிட்டுள்ளார். அது மாத்திரமல்ல இலங்கை எழுத்தாளர்களின் நூல்களைக் கொண்ட ஆவண காப்பகம் ஒன்றை உருவாக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்.

(இவரை செப்டெம்பர் 9ஆம் திகதி மாலை 5 மணிக்கு வெள்ளவத்தை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் சந்திக்கலாம். நூல்தேட்டம் தொகுதியும் அறிமுகம் செய்யப்படும்)

எதிர்வரும் அக்டோபர் 2011 இல் முதலாவது ஈழத்துத் தமிழ்ப் புத்தகச் சந்தை லண்டன் வோல்த்தம்ஸ்ரோவில் இடம்பெறவுள்ளது. இரண்டாவது புத்தகச் சந்தை தமிழர் செறிந்து வாழும் வேறோரிடத்தில் மே 2012 இல் திட்டமிடப்படுகின்றது. இது தொடரும் ஒரு

கண்காட்சியல்ல.

எம்மிடையே புத்தகக் கலாசாரத்தை வளர்க்கும் திட்டத்தின் முதற்படியாக அங்கு குடும்ப நூலகத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த உதவியாக, புத்தகங்களை எம்மவரின் இல்லங்களுக்குள் நுழையவைப்பதும் இச்சந்தையின்

மற்றொரு நோக்கமாகும்.

தமிழகத்தின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் நலிந்து செல்லும் ஈழத்தில் தமிழ்ப் பதிப் புத்துறைக்கு புது இரத்தம் பாய்ச்சும் வகையில் அவர்களது வெளியீடுகளில் குறைந்தது 25 பிரதிகளையாவது கொள்வனவு செய்து அவர்களுக்கு உறுதியான புகலிடச் சந்தை வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுப்போம்.

இத்திட்டத்தில் புத்தகக் கலாசாரத்தை புகலிடத்தில் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்று உதட்டளவில் மாத்திரம் பேசித் திரிபவர்களன்றி, உளமார விரும்புவோர் தாமும் நேரடிப் பங்காளர்களாகலாம்.

பெற்றோர்களே, தமிழ்ப்பள்ளி ஆசிரியர்களே, குறைந்தபட்சம் உங்கள் இல்லத்திலேயே ஒரு குடும்ப நூலகத்தை உருவாக்கி வீட்டில் ஒரு புத்தகக் கலாசாரத்தை உருவாக்க மனதளவிலாவது முதலில் முன்வாருங்கள். எம்மவரிடையே அதுவே மிகச் சிரமமானதொரு

பணியாகும். மனமிருந்தால் இடமுண்டு. அதற்கான வாய்ப்பினை அயோத்தி நூலக சேவைகளின் புத்தகச் சந்தை உங்களுக்கு மலிவு விலையில் வழங்கு கின்றது. வர்த்தக நோக்கற்ற விதத்தில் இலங்கை விலையுடன் அந்நூலை இங்கு எடுப்பிக்க ஆகும் செலவையும் மாத்திரம் சேர்த்து விலை நிர்ணயிக் கப்படும். இத்திட்டத்தை உங்கள் நண்பர்களுக்கும் உறவினர்களுக்கும் விளக்கி புத்தகச் சந்தைக்கு அக்டோபர் 16 ஆம் திகதி அவர்களையும் வேலத்தம்ஸ்ரோவுக்கு அழைத்து வாருங்கள். லண்டனி லுள்ள பல்வேறு இலக்கிய வட்டத்தினர் களே, முடிந்தவரையில் உங்கள் இலக்கிய வட்டத்தின் அங்கத்தினரும் இத்தினத்தை நினைவுபடுத்துங்கள்.

முதலாவது புத்தகச் சந்தை விபரம்:

இடம்: Lord Brooke Hall, Shernhall St, Walthamstow, E17 3EY London

CENTRAL TRADING

General Hardware Merchant, Dealers in
Electrical Goods, Glassware & Aluminium Fittings

34A, Side Street, Hatton, Sri Lanka

Tel: 051-2223034, 2223584

E-mail : centraltrad@yahoo.com

த.சிவசுப்பிரமணியம்

இலங்கையில் வரலாற்றுப்பதிவை ஏற்படுத்திய உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்கத்தின் 60வது மாநாடு

உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ் சங்கத்தின் ஆறாவது மாநாடு 02.01.2011 அன்று கொழும்பு ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷன் கருத் தரங்கு மண்டபத்தில் உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ் சங்கத்தின் தலைவரும் மகாகவி சிற்றிதழின் ஆசிரியருமாகிய வதிவை பிரபாவின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்த மாநாட்டுக்கு இந்தியாவிலிருந்து 40 பேராளர்களும் சிற்றிதழ் ஆசிரியர்களும் நம்நாட்டு சிற்றிதழ்களின் ஆசிரியர்களும் பேராளர்களும் பெருமளவில் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தனர்.

ஆரம்ப நிகழ்வு உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்கத்தின் இலங்கைக்கிளைத் தலைவர் திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது. தமிழ்த் தொண்டாளர் புரவலர் ஹாசிம் உமரும் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவும் முன்னிலை வகிக்க வரவேற்புரையை சங்கத்தின் இலங்கைக் கிளையின் செயலாளர் அந்தனி ஜீவா வழங்கினார். இலங்கையில் கடந்த 46 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வெளிவரும் 'மல்லிகை'யின் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் உரை இடம்பெற்றது. சஞ்சிகை வரலாற்றில் தான் கடந்து வந்த கரடுமுரடுமான பாதையையும் கொடுத்த அர்ப்பணிப்புகளையும் எடுத்துக் கூறினார். தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து மாநாட்டுச் சிறப்பு மலராக வெளிவந்த 'செங்கதிர்' வெளியிடப்பட்டது. முதல் பிரதியை புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து சபையினுள்ளோருக்கு பிரதிகள் வழங்கப்பட்டன. சங்கத்தின் இலங்கைக்கிளையின் பொருளாள

ரும் செங்கதிர் ஆசிரியருமாகிய செங்கதி ரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன் சிற்றிதழ் சங்கத்தின் செயற்பாடுகளை விளக்கினார்.

ஆரம்ப நிகழ்வைத் தொடர்ந்து பொதுக்குழு அமர்வு வதிவை பிரபாதலைமையில் ஆரம்பமாகியது. 'உலகத்தமிழ்ச் சிற்றிதழ் சங்கம் மறைந்த முதுபெரும் எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணனால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. கடந்த ஐந்து மாநாடுகளும் இந்தியாவிலேயே நடந்துள்ளன. குற்றாலத்தில் நடைபெற்ற ஐந்தாவது மாநாட்டில் எடுத்த தீர்மானத்தின் படி ஆறாவது மாநாட்டை இன்று இலங்கை, கொழும்பிலே நடத்துகிறோம். இந்த மாநாட்டு அமைப்பாளராகச் செயற்பட்ட அந்தனி ஜீவாவுக்கு எமது பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்' என்று வதிவை பிரபாதலைமையுரையில் தெரிவித்தார். பொதுச் செயலாளர் சொர்ணபாரதி ஆண்டறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து உரையாற்றினார். தொடர்ந்து இந்தியாவிலிருந்து வருகைதந்திருந்த பேராளர்களுக்கு இரண்டு நிமிடம் தங்களை அறிமுகப்படுத்தச் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது. அதன்படி பதினெட்டு பேராளர்கள் தங்களை அறிமுகம் செய்து சிற்றுரை ஆற்றினார். அவர்களின் உரைகளிலிருந்து பல தகவல்களைப் பெறக் கூடியதாக இருந்தது. அதைத் தொடர்ந்து அடுத்த மாநாட்டை எங்கு நடத்துவது என்று சபையாரின் கருத்துகளைக் கேட்டறிந்து ஏழாவது உலகத்தமிழ்ச் சிற்றிதழ் சங்கத்தின் மாநாட்டை திருச்சியில் நடத்துவதெனத்

விக்ஷிப்பட்டது. நன்றியுரையை ஜீவநதி ஆசி ரியர் கலாமணி பரணிதரன் வழங்கினார்.

தொடர்ந்து சிற்றிதழ்கள் குறித்து கலந்து ரையாடல் ஜின்னாஹ் சரிபுதீன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. ஜீவநதி, சொங்கதிர், படி கள், தென்றல், கதிரவன், நீங்களும் எழுத லாம், கவிஞன், தொண்டன், சுவைத்திரள்

சிற்றிதழ்கள் தோன்றினாலும் அந்தச் சிற்றி தழ்களுக்கு மதிப்புண்டு. ஒவ்வொரு ஆணின் வளர்ச்சிக்குப் பின்புலத்தில் ஒரு பெண் இருப்பாள். அதே போல ஒவ்வொரு பெண்ணின் முன்னேற்றத்துக்குப் பின் னால் ஒவ்வொரு ஆண் இருப்பான் என்று சொல்லுவார்கள். ஒரு எழுத்தாளனுக்குப் பின்னால் சிற்றிதழ்கள் இருக்கும். சிற்றிதழ்



உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ் சங்கத்தின் 6 ஆவது மாநாடு கொழும்பில் நடைபெற்ற பொழுது இலங்கை கிளையின் காப்பாளர் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா உரையாற்றுகிறார். செயலாளர் அந்தனிஜீவா, காப்பாளர்களில் ஒருவரான புரவலர் ஹாசிம் உமர் ஆகியோர் படத்தில் காணப்படுகின்றனர்.

ஆகிய சிற்றிதழ்களின் ஆசிரியர்களுவைச் சார்ந்தவர்கள் தத்தமது கருத்துகளைச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்தனர்.

உணவு இடைவேளையின் பின் பேரா சிரியர் சபா ஜெயராசாவின் தலைமையில் பாராட்டும் கௌரவிப்பும் நடைபெற்றது.

கள் மூலம்தான் எழுத்தாளன் முன்னிலைப் படுத்தப்படுகிறான்.

உலக வரலாற்றில் சிற்றிதழ்கள் இரு வகையாகத் தோற்றம் பெற்றன. அவை தருக்க நிலை சிற்றிதழ்கள், வர்த்தக இதழ்கள் என்று வெளிவரலாயின. வர்த்தக இதழ்

களைப் பொறுத்தளவில் அதன் பண்புகள் வேறு. பொதுக் கருத்துகளை வழங்குவன வாக அவை அமைந்தன. சிற்றிதழ்கள் சிறப்பு பான இலக்கியப் பணியை முன்னெடுத்தன. வர்த்தகச் சஞ்சிகைகள் கருத் தியல் உள் ள டக் கத் தினும் , அமைப்பிலும் வேறுபட்டன. வாண்மைச் சிற் றிதழ் கள் ஆய்வு நிலையில் வெளியிடப்படும் தரம், பண்புச் சிறப்பு, ஆய்வு முறை, அணுகுமுறை என்ற வகையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டனவாக அமைந்துள்ளன. இவை பல்வகைக் கருத்தியலுக்கு முக்கியத் துவம் கொடுக்கின்றன. விற்பனை நிலைக்குமாறாக இலட்சியங்களை நோக்கி, தரத்தை நோக்கி இலக்கியங்கள் முன்னெ ட்கப்பட்டன. இலக்கியச் சிற்றிதழ்களுக் கும், வர்த்தக இதழ்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கின்றது.

பழைய சிற்றிதழ்கள், புதிய சிற்றிதழ்கள் ஆசிரியர்கள் பலர் வெளிவந்து கொண்டிருக் கிறார்கள். பழையவர்களிடமிருந்து அனுப வத்தைப் பெறவேண்டும். இரண்டு அமைப் பும் ஒன்றிணைந்து அமைப்பு வடிவில் செயற்படின் நமது சிற்றிதழ்கள் ஒவ்வொன் றும் பாராட்டுக்குள்ளாகும். ஜப்பான் நாட்டில் இருக்கின்ற நிலைபோல் இருக்கின்ற நிலையை மேம்படுத்திச் செல்லல் அது எல்லாவற்றுக்கும் அவசியம். அபிவிருத்தி, முன்னேற்றம், மேம்பாடு என்பவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்லவேண்டும். தரத்தில் எவ்வாறு உயர்ந்து நிற்கின்றது, தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்லும்போது என்ன முன் னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது போன்ற கணிப்பை ஆசிரியர் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். பண்பைத் தொடர்ந்து முன்னேற்றம் ஏற்பட் டுள்ளது போன்ற கணிப்பை ஆசிரியர் கவ னத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். பண்பைத்

உலகத்தரத்தில் எங்கே நிற்கின்றோம் என்பதைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவை சிற்றிதழ்களுக்கு முக்கியம். கருத் துக்கண்ணோட்டம் என்பவற்றைத் தமிழில் முன்னெடுத்து வருகின்றனர். பின்காலனித் துவம், பின் நவீனத்துவம், மார்க்சியம் போன்ற கோட்பாடுகள் கருத்தியலில் மாற் றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இனக் குழுமையில் என்னும் கோட்பாடு அடையாள நெருக்குதலைத் தோற்றுவிக்கும். உலகயமாக்கலின் விளிம்பில் நிற்பவர்கள் சிந்தித்து முழுநிறைவான அறிவுக் காட்சி யைப் பெறலாம் என்பதைக் குறிப்பிடலாம் என்று தலைமையுரையில் தெரிவித்தார்.

இவரது உரையைத் தொடர்ந்து பிரபல நாவலாசிரியர் சின்னப்பாராதி உரை நிகழ்த்தினார். நீண்டகாலமாக என்னைத் தெரிந்த அந்தனி ஜீவா உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்க மாநாட்டுக்கு வரும் படி அழைத்திருந் தார். நான் வந்திறங்கியதும் எனது நாவல் ஒன்றின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு நூலைக் கொண்டுவந்து தந்தார்கள். வேற்றுமொழி களில் எனது படைப்புகள் வெளிவருது எனக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் நிகழ்வாகும். இன்று இந்த மாநாட்டுக்கு வந்த பிற்பாடு தான் எனக்கு விருது வழங்க இருப்பது தெரியவந்தது. நான் மார்க்சிய சிந்தனையா ளன். எனக்கு விருதுகள் பெறுவதில் உடன் பாடு இல்லை. அதை நான் விரும்புவது மல்ல.

ஏங்கலுக்கு அறுபது வயது நிரம்பிய போது இளைஞர் இசைக்குழு அவருக்குப் பராட்டு வழங்க எண்ணி அவரிடம் போய் அந்த வேண்டுகோளை விடுத்த போது 'மார்க்ஸும் நானும் இறக்கும் வரை எந்த வித பாராட்டுகளைப்படும் பெறுவதில்லை என் தீர்மானித்திருக்கிறோம்'. ஏ. எஸ். நம்பூதி

பாட ஆட்சிக் கு எதிராக போராட்டங்களை முன்னெடுத்தவர். எனவே அரசபரிசுகளை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். என்னை முன்னிவைப்படுத்தி வழிநடத்திச் சென்ற ஏ.கே. கண்ணன் 'பட்டம், பதவி, விளம்பரம், பொருள் என்பவற்றுக்கு ஆசைப்படாதே உன் எழுத்தில் உண்மை இருக்கும், நேர்மை இருக்கும் என்றதனால் நீண்ட பரிசுகள் தேவையில்லை' என்று சொல்லியுள்ளார். ஆகவே அவர்கள் வழியில் வந்த நானும் பரிசுகள் பெறுவதைத் தவிர்த்து வருகின்றேன்.

பிரபல எழுத்தாளர்களாகிய புஸ்கின், சேக்கோ போன்றோர்களின் எழுத்துத்துறையிலிருந்து பிறப்பை எடுத்தேன். 1952.53 இல் வெளிவந்த 'மனோரஞ்சிதம்', 'சரஸ்வதி' ஆகியவற்றில் எழுதினேன். நானும் சிற்றிதழ்களில் எழுதித்தான் இன்று எழுத்தாளனாக வந்துள்ளேன். படைப்பின் காத்திரம் தான் எனக்கு மனமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. நான் மார்க்ஸிஸ்ட் வாழ்க்கையின் போராளியாக நின்று எழுதுபவன் என்று பிரபல எழுத்தாளர் பொன்னீலன் கூறியுள்ளார்.

கனம் சரித்திர நிகழ்வுகளும் உலகவரலாற்றில் முக்கியமாகப் பேணப்படவேண்டும் என்று கூறினார்.

இதைத் தொடர்ந்து விருதுகள் வழங்கப்பட்டன. பாரதி இலக்கிய விருது நாவலாசிரியர் கு.சின்னப்பாரதிக்கும் வல்லிக்கண்ணன் இதழியல் விருது மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினக் ஜீவாவுக்கும் அவ்வை இலக்கிய விருது பத்மா சோமகாந்தனுக்கும் விழாத்தலைவரால் வழங்கப்பட்டது. மேலும், சொங்கதிர் இலக்கிய விருது க.பட்டாபிராமனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அத்துடன் நீங்களும் எழுதலாம். சுவைத்திரள், பழிகள், காந்தியம், தென்றல், சிராங்கூன், ரைம்ஸ், சொங்கரும்பு, குறளருவி ஆகிய சிற்றிதழ்களின் ஆசிரியர்களுக்கும் விருதுகளும் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன. பல புதிய முகங்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு இம்மாநாட்டால் கிடைத்தது. பல எதிர்பார்ப்புகளுடன் நடைபெற்ற உலகத்தமிழ் சிற்றிதழ்கள்சங்க ஆறாவது மாநாடு நிறைவு பெற்றது. நிகழ்ச்சி அமைப்பாளராக கே.பொன்னுத்துரை செயலாற்றினார்.

SASICO TEX

Authorised Distributors for Original KIBS Products

Lucky Paradise Super Market,
No. 53/A, 12, Keyzer Street, Colombo 11, Sri Lanka.
Tel : 011 2432850, Fax 011 2471719.

Wholesale & Retail
Dealers in
Textiles



பத் தொன் பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கை வாழ் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் என்ற உபதலைப்புடன் வெளிவந்திருக்கும் 'தி லோங் வாக்' என்ற நூலை ஐ.எச்.வெண்டன் டிரைசன் எழுதியுள்ளார். இந்த நூல் நியூ டெல்லி பிரெஸ்ஸிஜ் பதிப்பகத்தால் 1997இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

நூலாசிரியர் 1953இல் உதவி பொருளாதார விடுவரையாளராக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிவர். அது சமயம் தி சிலோன் ஹிஸ்டோரிகல் ஜேர்னல் என்ற காலாண்டு சஞ்சிகையில் 'கோப்பியியர் வளர்ப்பு' பற்றி இரண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி உள்ளார். தி சிலோன் ஜேர்னல் ஒவ் ஹிஸ்டோரிகல் அண்ட் சோஷியல் ஸ்டடிஸ் என்ற பருவ வெளியீட்டில் 1840 -

1855 இடைப்பட்ட காலத்தில் இலங்கைக்கு இந்தியர்களின் குடியேற்றம் குறித்தும் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதி இருந்தார். இவைகளை அடியொட்டி நீண்ட நடைப் பயணம் என்ற இந்த ஆய்வு நூல் வெளியாகி உள்ளது.

இதற்கு முன்னர், 'ஆய்வாளர்களுக்கும் வரலாற்று மாணாக்கர்களுக்கும் மலையக வரலாற்றில் ஈடுபாடு மிகுந்த சமூகச் சிந்தனையாளர்களுக்கும் ஆன ஒரு நூல்' என்று சிலாகித்து ஒரு கட்டுரை என்னால் 1990இல் எழுதப்பட்டு, பின்னர் ஓர் அத்தியாயமாக 'மலையகம் வளர்த்த தமிழ்' நூலிலும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அந்த நூல் இலங்கை ஆங்கிலப் பத்திரிகையான டைம்ஸ் ஒவ் சிலோன் நிறுவனத்தில்

பணியாற்றிய டொனாவன் மோல்ட்ரிஜ் எழுதிய பிட்டர் பெரி பொண்டேஜ் என்ற ஆங்கில நூலைப் பற்றியது. பின்னர் அந்நூலாசிரியரை கொழும்பில் சந்தித்து கதைக்கும் வாய்ப்பும் கிட்டியது. கோப்பி காலத்தைப் பற்றிய ஆதாரங்களை டைம்ஸ் ஓவ் சிலோன் பத்திரிகையில் அகழ்ந்தெடுத்து அந்த நூல் எழுதப்பட்டிருந்தது.

இப்போது தான் கோப்பிக் காலத்தைப் பற்றிய இன்னொரு ஆதார பூர்வமான நூலைப் பார்க்க முடிந்திருக்கிறது. இந்நூலை டிரைசன் மேற்கு ஆஸ்திரேலியாவில் கடமையாற்றுகையில் எழுதியுள்ளார். “கடல் கடந்த நாடுகளில் இந்தியர்கள் அனுபவிக்கும் துயரங்கள், சுதந்திரத்துப் பின்னர் அவர்களுக்கு அவ்வவ் நாடுகளில் ஏற்படும் இடுக்கன்கள், அவர்களைப் பற்றிய என் நெடுநாளைய ஆர்வ மிகுதியால் தொழிலோடு சேர்ந்து தேடிக்கொண்ட தகவல்கள்” இந்த நூலை எழுதுவதற்கு இவரைத் தூண்டியுள்ளன.

இந்த நூல் ஆறு அத்தியாயங்களாக இருநூற்று முப்பத்து நான்கு பக்கங்களில் 629 ஆதாரக் குறிப்புக்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. லண்டனிலுள்ள பொது ஆவண காப்பகத்தில் இலங்கையைப் பற்றிய பத்து வகைப்படுத்தல் காணப்படுகிறது.

அவுஸ்திரேலியாவில் தென்கிழக்காசியப் பிரச்சினைகள் பற்றி விரிவுரையாற்றுகையில் என்னுடைய பட்டறிவில் கிடைத்தவற்றை எழுதுதல் தகும் என்றெண்ணினேன் என்று முன்னுரையில் கூறுபிவர் புலமை சார் எழுத்துக்களை நூலாக்குவதற்கு ஓர் அவசியமான காரணத்தைக் கூறுவது வழக்கமாகிவிட்டது. என்னுடைய இந்த நூலுக்கும் இதுவே காரணம் என்று கூறுகிறார். இவரது இந்த ஆய்வு 1982ஆம் ஆண்டு மேற்கு அவுஸ்திரேலியாவில் இடம்பெற்ற ஒரு நிகழ்

வில் ஆய்வுக் கட்டுரையாக வெளிவந்த போது, ஆய்வாளர்களும் சமூக விற்பனையாளர்களும் இதை நூலாக்க இவரை நிர்ப்பந்தித்து உள்ளனர். இதனால் இந்த நூல் வெளிவந்துள்ளது. நமக்கு மிகச் சிறந்த ஒரு ஆவணம் கிடைத்துள்ளது.

வெகு பல கல்வியியலாளர்கள் ஆபிரிக்கா, மொரிசியஸ், பிஜி, தென்கிழக்காசியா, மேற்கிந்தியத் தீவுகள் ஆகிய நாடுகளில் வாழும் இந்தியர்களைப் பற்றி எழுதியுள்ளார்கள். இலங்கையில் வாழும் இந்தியர்களைப் பற்றி அதுவும் அவர்களது கோப்பிக் கால வரலாற்றை எழுதுவதற்கு யாரும் முன் வருகிறார்கள் இல்லை. இந்த இமாலயப் பணி இப்போது நிறைவேறியுள்ளது என்று கூறும் வெண்டன் டிரைசன் இந்த நூலின் மூலம் பொது வாசகனின் அறிவை வளர்க்கவும், இலங்கைப் பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றி அறிவுறுத்தவும், இந்த இலங்கை உறவுகள் பற்றி ஊடாடும் முயற்சியையும் செய்துள்ளார் என்றே கூறலாம். இந்த நூல் ஆறு அத்தியாயங்களாக இருநூற்று முப்பத்து நான்கு பக்கங்களில் 629 ஆதாரக் குறிப்புக்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. லண்டனிலுள்ள பொது ஆவண காப்பகத்தில் இலங்கையைப் பற்றிய பத்து வகைப்படுத்தல் காணப்படுகிறது. அவையாவன, ஆங்கிலேயர் கால இலங்கையிலிருந்து காலனித்துவ அரசுக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதங்கள், இலங்கை சட்ட நிரூபண சபையின் சட்ட மூலங்கள், சட்டமன்ற பருவ வெளியீடான செசன்ஸ் பேப்பர், இலங்கை ஆட்சியினரின் கெசட்டுகள், இலங்கை அரசாங்கம் வெளியிட்ட புரபுக், சட்ட அதிகாரிகளின் அபிப்பிராயங்கள், நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்களின் கடிதங்கள், இலங்கை கவர்னர் களுக்கு அனுப்பப்பட்ட அறிவுறுத்தல்கள், கீழைத்தேய விசாரணைக் கமிஷன் சேக

ரித்த ஆதாரங்கள் ஆகியனவும் கொழும்பு ஒப்சோவர், தி சிலோன் டைம்ஸ், தி எச்சா மினர் ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளியான ஆசிரிய தலையங்கங்களும் ஆதாரம் காட்டுவதற்கு பயன்பட்டுள்ளன. இது நான்வரை யிலும் இந்த ஆவண நூல் இலங்கையில் எந்த ஓர் ஆய்விலும் மேற்கோள் காட்டப்படவில்லை என்பது நம் ஆய்வுகதை கேள்விகளுக்குக்கிறது. இதை நம் ஆய்வாளர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

1828இல் கவர்னர் பாரன்ஸும், ஜோர்ஜ் பேர்டும் 150 தொழிலாளர்களை கொண்டு வந்தனர் என்றும் அவர்களுக்கு சம்பளமாக 12 சில்லிங்ஸ் பணமும் ஒரு கொத்து அரிசியும் கொடுபட்டது என்றும், அவர்களனை வரும் ஒரு வருடத்தில் அங்கிருந்து போய் விட்டனர் என்றும் கீழைத்தேய விசாரணைக் கமிஷன் சேகரித்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு நிறுவும் டென்னன்ட் 21.04.187, மெட்ராஸ் மாவட்ட கசேட் ஆகியவற்றின் மூலம் 1839இல் தான் முறையான இலங்கை குடியேற்றம் ஏற்பட்டது என்கிறார். இவர்கள் மதுரை, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், தென் ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, தஞ்சாவூர், மைசூர், மலபார், திருவாங்கூர் ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறும் நூலாசிரியர் முதல் குடியேற்றம் மலபார் பகுதியிலிருந்து வந்தது என்றும், அதனாலேயே இந்தியர்களை மலபார்கள் என்று கூறும் வழக்கம் வந்தது என்றும் அடித்துக் கூறுகிறார்.

(1839 - 1849) பத்தாண்டுகளில் இலங்கைக்கு வந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 357,618 என்றும் இவர்களில் இந்தியாவுக்கு திரும்பியவர்களின் எண்ணிக்கை 157,910 என்றும் ஆய்வுதிறை அதிகாரி

ஏ.எம். பெர்குசன் கூறிய இருபத்தைந்து விகிதம் இறந்தவர்கள் என்பதை 199,708 பேருக்கு கணக்கே இல்லை என்று கூறுகிறார்.

1837இல் கொண்டு வரப்பட்ட எஜமானப் பணியாளர் சட்டம், இலங்கையர்களுக்கான சட்டம் என்று ஆணித்தரமாகக் கூறுகிறார். அதற்கு ஆதாரமாக 3.10.1837இல் கவர்னர் சேர் ரொபர்ட் வில்மட் ஹோட்டனுக்கு கோப்பி பயிரிடுவோர் அனுப்பிய விண்ணப்பத்தை சான்று காட்டுகிறார். இதனோடு எழுதப்பட்டிருக்கும் ஒப்பந்த முறை விசித்திரமானது. எஜமானர்களுக்கு எவ்வித இடைஞ்சலும் தராத, பணியாளர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒப்பந்தம், ஒப்பந்தப்படி, நாட்கூலியல்லாத ஒருவர் ஒவ்வொரு மாதத்துக்கும் ஒப்பந்தம் செலுத்தப்படல் வேண்டும். அவரது ஒப்பந்தம் ஒரு வார முன்னறிவித்தலுடன் முடிவுறலாம். எழுத்து மூலமும் இடம்பெறும் ஒப்பந்தம் ஒரு வருடத்துக்கு செல்லுபடியாவதற்கு ஒப்பந்தம் செய்பவர் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்படுகையில் இலங்கையிலிருக்க வேண்டும்.

இலங்கையில் இல்லாத பட்சத்தில் ஒப்பந்தம் மூன்று வருடங்களுக்கு செல்லுபடியாகும். அவர்களின் சம்பளம் ஒவ்வொரு மாதமும் கொடுபடல் வேண்டும். மறுபக்கத்தில் வேலை செய்யாத, செய்யாமறுக்கும், மறுப்பதற்கு தூண்டி விடப்படும் ஒருவரைத் தண்டிப்பதற்கு எசமானின் பிராது மாத்திரம் எவ்வித விசாரணையுமின்றி ஏற்கப்படும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்விதம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பிராதில் வேலையாளின் முழுச் சம்பளமும் பறிமுதல் செய்யப்படுவதற்கு வழி செய்யப்பட்டிருந்தது. வேலையாளை சிறையிலடைக்கவும் ஒப்பந்தம் உதவியது எவ்வளவு கொடுமையான

ஒப்பந்தம்?

1851-1861 பத்தாண்டுகளில் கோப்பிக்குச் செழிப்பான காலம் எனலாம். முதல் பத்தாண்டுகளில் ஓர் ஏக்கருக்கு மூன்று ஆட்கள் என்றிருந்த நிலைமை இந்த பத்தாண்டுகளில் ஓர் ஏக்கருக்கு இரண்டு ஆட்கள் என்று குறைக்கப்பட்டது. கோப்பி நிறைந்த அளவில் குறைந்த தொழிலாளர்களை வைத்து பயிரிடப்பட்டது. அதில் கிடைக்கும் ஆதாயம் கூடியது. மாத்தளையில் 8000 தொழிலாளர்கள் தேவையாயிருந்த போது, 3900 தொழிலாளர்களே இருந்தனர் என்று மாத்தளையின் பொலிஸ் நீதவானின் கூற்றை ஆதாரமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்.

1850இல் 59,919 ஏக்கர் என்றிருந்த நிலைமை 1860இல் 119,883 ஏக்கர் என்றும் 1870இல் 185,000 ஏக்கர் என்று விஸ்தீரணம் பெற்று கோப்பி வளர்ச்சி அடைந்தது. அறுபதுகளில் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில் செழிப்பேற்படவில்லை. இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வரும் தொழிலாளர்களின் இடுக்கன்களும் இறப்பு விகிதமும் எந்த அளவுக்கு அதிகரித்திருக்குமானால் புகழ்பெற்ற சமூக சேவகி ஃபுளோரன்ஸ் ரைட்டிங்கேள் 1861 முற்பகுதியில் இலங்கையின் தேசாதிபதியாக இருந்த சேர். சார்ல்ஸ் மெக்கார்த்திக்கு இந்தியர்களின் இறப்பு விகிதத்தையும் அதற்கான காரணங்களையும் கேட்டு கடிதம் எழுதி இருக்க வேண்டும். 22.6.1861 திகதியிட்ட அக்கடிதத்தையும் இந்நூல் மேற்கோள் காட்டுகிறது.

இக்காலப் பகுதியில் அதிலும் குறிப்பாக 1866, 67, 68, 69, 70 ஆம் ஆண்டுகளில் முழு இலங்கையிலும் மாத்தளையின் ஆஸ்பத்திரியில் தான் அதிகமான மரண விகிதம் பதிவாகி இருக்கும். உண்மையை தேசாதி

பதி சேர். ஹோர்குலிஸ் ரொபின்சனை ஆதாரமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்.

1870 ஆம் ஆண்டை விட 1880ஆம் ஆண்டு, 67,431 ஏக்கரில் அதிகமாக கோப்பி பயிர் செய்யப்பட்டது முறையே 185,000 ஏக்கரும், 252,431 ஏக்கரும் கோப்பி பயிர் செய்கை நிலமாக 1873 ஆம் ஆண்டைய சிலோன் டிரக்டரி பதிவு செய்துள்ளது. இருந்தும் 1870இல் 921506 அந்தர் கோப்பி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கையில், 1880இல் 6177842 அந்தர் கோப்பியே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இது 310664 அந்தர் குறைவான தொகை என்பது மாத்திரமல்ல. 1870விருந்து படிப்படியாக உற்பத்தியும் ஏற்றுமதியும் குறைந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது. இக்காலப் பகுதியில் சிவனொளி பாதமலையைச் சுற்றிய வனப்பகுதி பயிர்ச்செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. இருபது வருடங்களுக்கு முன் நிலத்துக்குத் தரப்பட்ட விலையை விட இருபது பங்கு அதிகமாக நிலம் விலை போனது. உற்பத்திச் செலவை இது பாதித்தது. கோப்பி நோய் உண்டாகி கோப்பி அழிவை நோக்கிச் சீரழிந்தது. 1870இல் கோப்பி உச்சத்தைத் தொட்டது. அதன் பின் அதற்கு அழிவு காலம்தான். 1869இல் பசறை, மடுல்சீமையில் கோப்பி நோய் உண்டானது. கோப்பியின் பொற்காலமும் அது பொசுங்கத் தொடங்கிய காலமும் அடுத்தடுத்து நேர்ந்தன.

கோப்பி வட்டாரங்களுக்கு மருத்துவ இன்ஸ்பெக்டராக இருந்த டாக்டர் ஜே.டி.எம். கோஹில் தந்த அறிக்கை 1879 இலங்கை செசன்ஸ் பேப்பராக பதிவாகி உள்ளது. அதில் லிண்டோ, டிம்புல, மாத்தளையின், ராங்கள, மொரவாக்க, ரக்குவான ஆகிய ஆஸ்பத்திரிகளைப் பார்வையிட்டு அவர் "சுகமில்லாத தொழிலாளர்களை இதுபோன்ற

ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்திருப்பது மனித குலத்துக்கே அடுக்காத செயல்" என்று கூறியிருக்கிறார். அதன் பிறகு 1883இல் அப்புத்தளையின், டிக்கோயா, மஸ்கெலியா, லிந்துவை, உடபுசல்லாவை, கலாபொக்கே, மடுல்சீமை, பலாங்கொடை, இறக்குவானை ஆகிய ஆஸ்பத்திரிகள் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. இதில் ஒரு விசேஷம் டாக்டர் ஜே.டி.எம். கோஹில்லை தோட்டங்களுக்கு வரக் கூடாது என்று துறைமாவிகள் தடுத்து நிறுத்தியமை. அதையும் மீறி அவர் தன் கடமையைச் செய்தது. அது மாத்திரமல்ல இங்கிலாந்திலிருந்து இவரது அறிக்கையின் காரணத்தால் மருத்துவ நிபுணர்கள் கொண்டுவரப்பட்டனர். ஈற்றில் இலங்கையின் காலநிலை அவர்களுக்கு ஒத்துவராததாலும் இங்கு அவர்களுக்கு வேலை செய்ய முடியாததாலும் கூலிகளின் பழக்க வழக்கங்களுடன் ஒத்து போக முடியாததாலும் கூலிகள் பேசிய தமிழை புரிந்து கொள்ள முடியாததாலும் அவர்கள் இங்கிலாந்துக்கே திரும்பி போக வேண்டி நேர்ந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில்தான் நூல்கந்தரைத் தோட்ட ஜேம்ஸ் டெயிலர் "நோய்வாய்ப்பட்டு துர இடங்களுக்கு தொழிலாளர்கள் அலைந்து திரிவதை விட தோட்டத்துக்கென டாக்டர்கள் நியமிப்பதை ஆதரித்து" கருத்து தெரிவித்தார்.

இலங்கைக்கு இந்தியர்கள் வரத் தொடங்கிய முதல் பத்தாண்டுகளில் அவர்க்குள் நேர்ந்த இறப்பு விகிதம் அளவுக்கதிகமானவை. இருந்தும் பிரயாணத்தின் போது நேரும் சிரமங்களையும் தோட்டத்தில் தொழில் செய்யும் இடங்களில் அனுபவிக்கும் கொடுமைகளையும் பொறுத்துக் கொண்டு டைசக் கணக்கானவர்கள் இங்கு வந்தனர். பஞ்சம் நேர்ந்த போதுதான்

அவர்கள் இங்கு வந்தார்கள் என்றில்லை. இந்தியாவில் பஞ்சம் இல்லாத போதும், இந்தியாவில் ரயில்வே, விவசாயம் என்ற துறைகளில் தொழிலாளருக்கு தேவைகள் நேர்ந்த பின்னாலும், அவர்களின் வருகை நீடித்தது. காரணம் இங்கிருந்த வாழ்க்கைத் தரம் இந்தியாவை விட வசீகரமானது. வாழும் சூழலும் மனதைக் கவர்ந்தது.

இங்கு வந்த இந்தியர்களில் சிலர் தங்கள் உழைக்கும் காலத்தில் காசு சேர்த்து 1860/70காலப் பகுதியில் சிறு சிறு தோட்டங்களாக சுமார் நூற்பது தோட்டங்களை வாங்கி இருந்த தோட்டங்களும் லிப்டன் சாம்ராஜ்யமாக உருவாவதற்கும் இந்தியர்கள்தானே பயன்படுத்தப்பட்டனர்" என்று நூலின் கடைசியாக உள்ள 'பின்னோக்கில்' ஆசிரியர் கூறியிருப்பது சிந்தைக்கு விருந்தாகும்.

இலங்கை ரயில்வேக்கு தமிழர்கள் ஆற்றிய பணிகளைப் பற்றியும் இப்படித்தான் செவி வழிச் செய்தியாக பல கதைகள் கூறப்படுகின்றன. 1863இல் ரயில்வே பணிக்கென கல்கத்தாவிலிருந்து பயிற்றப்பட்ட பஞ்சாப் சீக்கியர்கள் ஐநூறு பேர் கொண்டுவரப்பட்டனர். இலங்கைக்கு வந்ததும் இலங்கையில் வேலை செய்வதற்கு அவர்கள் விருப்பப்படவில்லை. "நாங்கள் போர் வீரர்களாக வந்தோம். போரில் பணி புரிவதற்கே விரும்புகிறோம். நாங்கள் இங்கிருக்க விரும்பவில்லை என்று கூறி அனைவரும் கல்கத்தாவுக்கே போய்விட்டனர்" என்றெழுதுகிறார் நிர்வாக எஞ்சினியராக இருந்த டபிள்யூ.டி.டொயன். தோட்டங்களுக்கு வந்த தமிழர்களை வைத்து ரயில்வே பணியை முன்னெடுத்தார். அப்போது சேர் சார்ல்ஸ் மெக்கார்த்தி கவர்னராக இலங்கையில் இருந்துள்ளார்.

மன்னாரிலிருந்து தனுஷ்கோடிக்கு இந்திய கூலிகள் கொண்டு வர 'பரிசில் துறை' ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்கென மூன்று கப்பல்கள் வாங்கப்பட்டன. முதலிரண்டும் முதற்தரமான கப்பல்கள். மூன்றாவது தரம் உயர்த்தப்பட்ட கப்பல். அதாவது தரமில்லாத கப்பல். அதுதான் டொனாவன் மால்ரிஜ் தன் புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள 'ஆதிசைசுமி' கப்பல் இது பற்றிய குறிப்புகள் மெக்கார்தி எழுதிய கடிதங்களிலிருந்து பெறப்பட்டன.

இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த 'கூலிகளை, நடு வழியில் வழிமறித்து 'பிய்த் தெடுத்து' தாமே கொண்டு வந்ததாக தோட்

சிகளும் நடந்துள்ளன. அவர்களின் வேலை நேரம் காலை ஆறு மணியிலிருந்து மாலை ஆறு மணிவரை என்பது இலங்கையில் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. குறிப்பாக அவர்கள் முப்பது நாளும் வேலைக்கு வந்தால் ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு மேலதிகமாக பணம் கொடுப்பட்டது என்கிறார். ஆக 1847லேயே இன்றிருக்கும் வேலைக்கு வரும் நாட்கள் விகிதத்திலேயே அவர்களின் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்று பார்க்கையில் 163 வருடங்களுக்குப் பிறகும் அதே நிலைமையில் தானே இம்மக்களின் சம்பளம் நிர்ணயமாகிறது என்பது கவலை தரும்

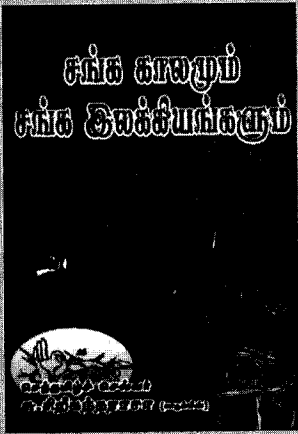
கொழுந்து நூலகம்

செந்தமிழ்ச் செல்வர் சு.சிறீகந்தராசா எழுதியுள்ள "சங்க காலமும் சங்க இலக்கியங்களும்" எனும் தலைப்பினை நூலைப் பறவைப் பார்வையில் பார்க்க நேர்ந்தது.

சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை புத்துப் பாட்டு சங்கமருவிய கால இலக்கியங்களான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு ஆகியன பற்றிய ஒரு நல்ல அறிமுக நூல். நூலுக்கு உள்ளே நுழைவதற்கு முன்பு தமிழ்ச் சங்கங்கள் பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார். தொடர்ந்து அகத்தியம், தொல்காப்பியம் ஆகியன பற்றியும் நிரல்பட எழுதியுள்ளார். ஒவ்வொரு நூலைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்தல் என்பதைக் காட்டிலும் எளிய வாசகர்க்கும் புரியும்படி அறிமுகம் செய்தல் எனும் நோக்கில் இந்நூலை எழுதியுள்ளார் ஆசிரியர். ஆங்காங்கே கருத்து வேறுபாடு உள்ள சில செய்திகளை விவாதிப்பினும் நடுவு நிலைமை முடிவுக்கு நூலாசிரியர் வந்திருக்கிறார்.

நூலின் மொழிநடை எளிமையாக உள்ளது. கருத்துப் பிழை எதுவும் நேராமல் மிகக் கவனத்தோடு நூல் எழுதப் பெற்று உள்ளது. எனவே சங்க இலக்கியங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ள விழையும் தமிழ் வாசகர்களுக்கு இந்நூல் ஒரு நல்ல கையேடாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. நூலாசிரியர் மேலும் பல நல்ல நூல்களை எழுதி வெற்றி பெறுவாராக.

க.ப. அறவாணன் (அணிந்துரையில்)



சாதனைகள் புரிந்த சரஸ்வதி

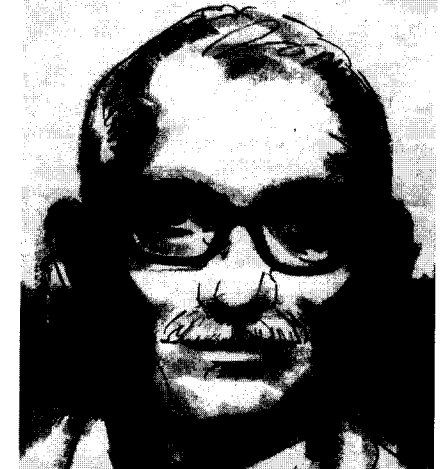
இலக்கிய உலகில் தடம் பதித்த இதழியல் வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ள சிற்றிதழ்கள் பல. அவற்றுள்ளும் தனித்தன்மையுடன் சாதனைகள் படைத்து முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள இதழ்கள் ஒரு சிலவே ஆகும். அத்தகைய சிறப்புடைய சிற்றிதழ்களில் "சரஸ்வதி" யும் ஒன்று.

முற்போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சியை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்ட "சரஸ்வதி" பல அரிய சாதனைகளைப் புரிந்து தனிப் பெருமை பெற்றது.

இவ்வாறு "மணிக்கொடி" என்ற இலக்கிய இதழுக்குப் பின்னர் மிகச் சிறப்பாகப் பேசப்பட்ட தமிழகத்திலிருந்து பவனிவந்த "சரஸ்வதி" என்ற சஞ்சிகையின் தொகுப்பு நூலாக "சரஸ்வதி களஞ்சியம்" என்ற தொகுப்பு நூலின் அணிந்துரையில் எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணன் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் அவர் "இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக, தமிழ், எழுத்துலகில் கவனிக்கப்படாமல் ஓரங்கட்டப்பட்டிருந்த இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை அறிமுகம் செய்து, அவர் களது படைப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் தந்தது" என்கிறார் வல்லிக்கண்ணன்.

இலக்கிய வரலாற்றின் தடம் பதித்த மிக முக்கியமான சஞ்சிகையான சரஸ்வதி 1955 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முதல் இதழ் வெளி



வந்துள்ளது. 1955 - முதல் 1962 - வரை "சரஸ்வதி" வெளிவந்துள்ளது. இந்த இலக்கிய இதழ் வெளிவந்து அரை நூற்றாண்டைக் கடந்த போதிலும், தமிழ் இலக்கிய உலகில் பேசப்படுவதற்கு உள்ள காரணம், அண்மையில் இதனை பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் நடத்திய வ.விஜயபாஸ்கரன் மறைந்த பொழுது மீண்டும் "சரஸ்வதி" யின் சாதனைகள் பற்றிப் பேசப்பட்டது.

"சரஸ்வதி" முதல் இதழில் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முதல் இதழ் தயாரிப்பு கத்தில் "நமது பாதை" என்ற தலைப்பில் "வணக்கம் சரஸ்வதியின் முதல் இதழைத்

நாங்கள் பெருமை கொள்கிறோம்....

“சென்றிடுவீர்” எட்டுத்திக்கும் - கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்” என்று பாரதி வழிவகுத்துக் காட்டினார். அவர் காட்டிய இந்தப் பாதை தான் எங்கள் பாதை.

“உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் பலபல அரிய கருத்துகள் தினந்தினம் வெளியாகி வருகின்றன. இவைகளை தமிழ் மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமல்லவா? அசுர வேகத்தில் வளர்ந்துவரும் இன்றைய உலகத்தில் நாம் மட்டும் பின் தங்கி விடலாமா? ஆகவே, மேலைநாட்டில் வளர்ந்து வரும் புத்தம்புத்த கருத்துகளைத் திரட்டித் தமிழர்களுக்கு தர வேண்டும். அத்துடன், நமது மறைந்து வரும் கலைச்செல்வாங்களைத் தேடி எடுத்து வெளியிட வேண்டும்; தமிழில் சிறந்த சிறுகதைகள், கவிதைகள் வெளி வருவதற்கு நம்மால் ஆன பணியைச் செய்ய வேண்டும் - என்ற இந்த ஆசைகளால் உந்தப்பட்டு சரஸ்வதியை வெளியிடுகிறோம்.

“நாட்டு மக்களை உயர்த்துவதற்காக எழுத வேண்டும், சமூகத்தை சக்தி வாய்ந்த தாக்குவதற்காக எழுத வேண்டும். கிராம வாசியும் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய தமிழ் எழுத வேண்டும் என்று அமரர் வ.இரா. அடிக்கடி கூறுவார். வ.இரா அவர்கள் காட்டிய இந்த பாதைதான் நாங்கள் விரும்பும் பாதை” என்று 1955 மே மாதம் வந்த முதல் இதழில் ஆசிரியர் வ.விஜயபாஸ்கரன் தலையங்கம் எழுதியதுடன் அட்டையில் பாரதியின் வாரிசான வ.இரா. வின் படத்தை அட்டையில் பிரசுரித்துள்ளார்.

தமிழ்நாட்டில் கோவை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த (இன்றைய ஈரோடு மாவட்டம்) தாராபுரத்தில் பிறந்த விஜயபாஸ்கரனுக்கு மிக இள வயதிலேயே பத்திரிகையாளராக விளங்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது. காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் முன்னோடி

களில் ஒருவரான வடிவேலுப் பிள்ளையின் மைந்தன் விஜயபாஸ்கரன் அண்ணா மலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த பொழுது. மாணவர் இயக்கத்தில் பங்குபற்றி கம்யூனிஸ்ட்டாக வளர்ச்சியடைந்தார். மாணியப் போராட்டங்களில் பங்குபற்றிய காரணத்தால் 1946ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டுச் சென்னைக்கு வந்தார்.

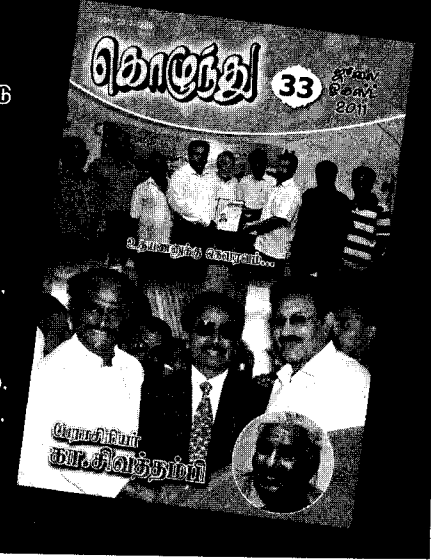
சென்னையில் சில காலம் “தினத்தந்தி” பத்திரிகையில் பணியாற்றி, அங்கிருந்து வெளியேறி 1950ஆம் ஆண்டு “விடிவெள்ளி” என்ற கலை இலக்கிய வார இதழைத் தொடக்கினார். அது ஓராண்டுக்காலம் வெளிவந்து தனது பயணத்தை முடித்துக் கொண்டது.

அதன் பின்னர் தமிழ் பத்திரிகை, நூல் வெளியீடு என்று செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்த “சக்தி” வை.கோவிந்தன் ஆதரவில் வெளிவந்த “சக்தி” பத்திரிகையில் இணைந்தார் விஜயபாஸ்கரன். அத்துடன் அவர் வெளியிட்ட “ஹனுமான்” பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

“சக்தி” பத்திரிகை பர்மா, மலேயா, இலங்கையில் ஆசிய நாடுகளில் ஆயிரக்கணக்கில் விற்பனையாகியுள்ளன. மலேயா பற்றியும் பர்மா பற்றியும் வெளியான கட்டுரைகள் அந்த இரண்டு நாடுகளிலும் “சக்தி” விற்பனைக்கு தடைவிதித்தனர். “சக்தி” விற்பனையில் வீழ்ச்சி. அதனைத் தொடர்ந்து நடத்துவதா? நிறுத்துவதா என நிலைமை சக்தி கோவிந்தனுக்கு பத்திரிகை நிறுத்தினால் விஜயபாஸ்கரனின் நிலை என்ன என்று கோவிந்தன் ஒரு முடிவுக்கு வர முடியாத நிலை. நான் புதிய பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப் போகின்றேன். என்னைப்பற்றி கவலைப்படாதீர்கள் என விஜயபாஸ்கரன் கூறியதுமல்லாமல் “சரஸ்வதி” என்ற பத்திரிகை நடத்த அரசாங்க அனு

கொழுந்து அட்டைப்புல லிங்கம்

இந்த இதழின் அட்டையில். மேலேயுள்ள படத்தில் ‘அமைதி கோர்ட் நடந்துகொண்டிருக்கிறது நூல்வெளியீட்டு விழாவில் நாவலாசிரியர் இரா.உதயணனுக்கு கௌரவம் வழங்கப்பட்டபோது, படத்தில் உபாலீலார்ட்ண. தம்பு சிவா. அந்தனி ஜீவா. இரா உதயணன். கலைச்செல்வன். கே.பொன்னுத்துரை. ரெலோ உதயராசா. சட்டத்தரணி ராஜகுலேந்திரன் மற்றும் மட்டுவில் ஞானக்குமரன் ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர். கீழேயுள்ள படத்தில். நடிகர் ரஜினிகாந்த், லேனா தமிழ்வாணன். புரவலர் ஹாசிம் உமர் ஆகியோர். மற்றும் மறைந்த பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி.



with best compliment from

WEKANDE CLINIC

(ETD 1980)

DISPENSARY & SURGERY

SPECIAL CLINICS

LABORATORY INVESTIGATIONS

(NAWALOGA METROPOLIS)

CHAIRMAN : ALHAJ DR.A.L.K.THASSIM

(THASSIM AHAMED) FAMILY PHYSICIAN,
PRIVATE MEDICAL PRACTITIONER.

NO.09, SAUNDER'S COURT, COLOMBO 02. SRI LANKA.

TEL: 0112438801 MOBILE:077 966 4063, 071 8430715

FAX: 011 2436481 E-MAIL: doctorthassim@sltnet.lk

வேரநீஞன்



ஆழத் தமிழுக்குள்
ஆய்வுப் பணிக்காக
மூழ்கி
முக்குளித்த
மூத்த தமிழ்
பேரறிஞன்!

இலக்கணங்கள் இலக்கியங்கள்
எதற்கும்
குறிப்பின்றி
உடனுக்குடன் இங்கே
உணர்றவில்
புதுமை சொல்லும்
உயர்த் தமிழன் வேரநீஞன்!

பண்டாட்டு விழுமியங்கள்
பக்திப்
பொருண்மியங்கள்
நாடகங்கள்
திரைப்படங்கள்
என
அனைத்து கிளைகளிலும்
அடுக்கெடுத்துப்
பூத்த
மகன்!

ஆண்டாண்டு காலமிங்கே
அழுக்கேறிக்
கிடந்த
தமிழ்
இழுக்கை துடைத்தெறிந்து
ஈடற்ற

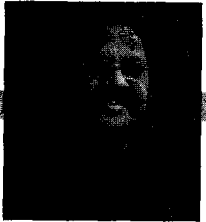
மொழியென்றால்
அது என்றும்
தமிழ் என்றே
ஆய்வறிஞர்
ஆம்
சொல்ல
ஆதாரம் பல தந்து
அருந்
தமிழைக்
காத்த
மகன்!

மூடிவைத்த நூலகம்போல
மூச்சிழந்து தூங்குகிறார்!
மொத்த தமிழ்
ஆய்வுலகும்
பேச்சின்றித்
தேம்புகிறார்!

ஐயா சிவத்தம்பி
அன்னைத்
தமிழுக்கு
உம்
உழைப்பு
பேருழைப்பு

ஐயோ... உலகத்து
அனைத்துத் தமிழர்க்கும்
உம் இழப்பு
பேரிழப்பு!

கவிஞர் - அறிவுமதி



மணமக்களை வாழ்த்துகின்றோம்



மதுரை செல்லூர் சோலை மகால் திருமண மண்டபத்தில் எழுத் தாளர் சி. பன்னீர்ச செல்வம் ருக்மணிதேவி தம்பதிகளின் புதல்வன் ஜெகன் அவர்கட்கும், இராமலிங்கம் - புஷ்பவள்ளி தம்பதிகளின் புதல்வி ஜெயந்தி அவர்கட்கும் 14.02.2011 நடைபெற்ற திருமண மங்கல நிகழ்வை 'கொழுந்து' சஞ்சிகையும், மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையினரும் மணமக்களை எல்லா நலமும் வளமும் பெற்று பல்லாண்டு வாழ்கவென வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம்.

நிசப்தங்களின் சத்தம்

கவிஞர் கந்தையா புதிய கவிஞர் அல்ல.....
இலங்கை மலைநாட்டின் கொற்றகங்கைத் தோட்டத்து நதிக்கரையில் எழுபதுகளில் உருவான கவிஞர்களில் ஒருவர் பல்வேறு புனைப்பெயர் களில் எழுதிய அவரது கவிதைகள் இந்தத் தொகுப்பாக முகிழ்த்துள்ளது. அன்றும் இன்றும் இயற்கையெழில் ததும்பும் மலைப் பிரதேசத்து வாழ்க்கைக்குச் சொந்தக்காரர். ஆயினும் வெறுமனே இயற்கையைப் பாசாங்குடன் ஆராதனை செய்வவர் அல்ல.
இலங்கை - இந்தியா எனும் இரு நாடுகளின் சட்டங்களால் அந்நிய மாக்கப்பட்ட சமூகத்தில் இவரும் ஒருவர். அந்த அடிநாதம் இவரது கவிதை களின் ஊடுபாவாக கலந்துள்ளது. அகதிகள், தேசியம், இன விடுதலை, மனி உரிமை மீறல்கள், சமூகத்தின் பல்வேறு சிக்கல்கள் போன்றவற்றை இவரது கவிதைகள் உரக்கப் பேசுகின்றன. படிப்போரின் உணர்வுகளைத் தூண்டுகின்றன.
சி. பன்னீர்செல்வம் எம்.ஏ.



மு.சி.கந்தையா ஃபடல் பதிப்பகம்
நீலகிரி மாவட்டம், 0பசி : 9751155636

வவுனியூர் இரா. உதயனை நாவலுக்கு 50 ஆயிரம் ரூபாதமிழக முதன்மை பரிசு!

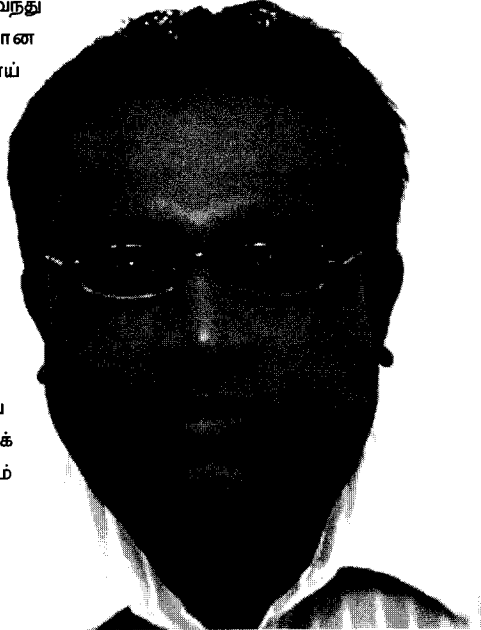
(குமிழுகத்திலிருந்து கே.ஜி.மகாதேவா)

நாமக்கல் நகரை தலைமைப் பீடமாகக் கொண்டு இயங்கி வரும் கு. சின்னப்ப பாரதி இலக்கிய கருத்தரங்க நினைவு அறக்கட்டளையின் 2011 ஆம் ஆண்டுக்கான இலக்கியப் பரிசுகள் திட்டத்தில், தமிழ்மொழி இலக்கியத்திற்கான முதன்மைப் பரிசு ரூ.50,000 ண்டன் வாழ். ஈழத்து பிரபல நாவலாசிரியர் வவுனியூர் இரா. உதயனைக்கு கிடைத்திருக்கிறது. இதே மதிப்பிலான மற்றுமொரு ரூ.50,000 ரொக்கப்பரிசு தெலுங்கு மொழி படைப்பாளி ஒருவருக்கு வழங்கப்படுகிறது.

உதயனனின் பனி நிலவு என்ற நாவலுக்கே இப்பரிசும் விருதும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. கு.சி.பா. இலக்கியக் கருத்தரங்க நினைவு அறக்கட்டளை மற்றும் தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கம் இணைந்து ஆண்டுதோறும் தமிழ்மொழி இலக்கியத்துக்கான பரிசுப் போட்டி நடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகச் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு, மூன்றாவது ஆண்டு இலக்கியப் போட்டி வரும் அக்டோபர் மாதம் 2 ஆம் திகதி நாமக்கல் செல்வம் கல்லூரி வளாகத்தில் நடைபெறுகிறது.

சிறுகதை, நாவல், கதை, கட்டுரை, கவிதை, வரலாறு, சமூக சேவை, கணினித்தமிழ், மொழிபெயர்ப்பு என்று பல்வேறு துறைகளிலும் இம்முறை முதல் தடவையாக சர்வதேச மட்டத்தில் நடத்தப்பட்ட இப்போட்டிக்கு இலங்கையிலிருந்து எழுபது படைப்புகளும், அவுஸ்திரேலியா, ண்டன், பிரான்ஸ், டென்மார்க், மலேசியா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தொண்ணூறு படைப்புகளும் போட்டிக்கு வந்திருந்தன. இது பற்றி கு. சின்னப்பபாரதி 'புதினத்துக்கு' தெரிவிக்கையில், சர்வதேச மட்டத்தில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் போட்டிக்கு வந்து குவிந்திருக்கும் அத்தனை காத்திரமான படைப்புகளையும் கண்டு பிரமித்துப்போய் விட்டோம் என்றும், இலக்கியப் போட்டிக்கு கிடைத்திருக்கும் அமோக வரவேற்பினால் சிறப்புப் பரிசுகளையும் ஏழிருந்து பத்தொன்பதாக உயர்த்தி, பரிசுத் தொகையையும் மூன்று டைசமாக அதிகரித்துள்ளோம் என்றும் கூறினார்.

சிறப்புப் பரிசுகளாக இலங்கையைச் சேர்ந்த தனபாலசிங்கம் (ஆசிரியர் தினக் குரல்) கலைச்செல்வன், புரவலர் ஹாசிம் உமர், தெனியான், கே. விஜயன், சிவசுப் பிரமணியன் (தம்பு சிவா) மற்றும் டென்மார்க் ஜீவகுமாரன், பிரான்ஸ் நாகரத்தினம் கிருஷ்ண குமார், மலேசியா சை.பீர்முகமது, அவுஸ்திரேலியா, நடேசன் ஆகியோரும் தலா ரூ.10,000 ரொக்கப் பரிசும் விருதும் பெறுகின்றனர்.



பொன்விழா ஆண்பூல்...



மங்கையர் மனம் மகிழ
மங்காத பொன் நகைகளை
மகிழ்வோடு பெறக்கூடிய தங்க மாளிகை ...

சங்கீதா
ஜீவல்ஸ்

ஐஓஐ
பூலட்ச

Tel :
011 2500682,
011 2361321

e-mail:
sangee335@yahoo.com



Sangeetha
JEWELS

SINCE
1984

335-C

GALLE ROAD, WELLOWATTE,
COLOMBO - 06.